Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7695 | Marți 7 mai 1968 | 6 PAGINI – 30 BANI

HOTĂRÎRILE DE PARTID — emanație a dezbaterii largi, a gîndirii colective

Nicolae GAVRILESCU
prim secretar al comitetului județean de partid, președinte al Comitetului executiv al Consiliului popular provizoriu al județului Sibiu

Toate hotărîrile importante adoptate de partid începînd cu Congresul al IX-lea, urmînd cu cele ale Conferinței Naționale și mai recent ale plenarei C.C. al P.C.R., din aprilie a.c., subliniază puternic necesitatea aplicării cu fermitate și consecvență în toate sferele de activitate și la toate nivelele a principiului muncii și conducerii colective. Aceasta este de altfel o cerință obiectivă, o necesitate impusă de însuși rolul partidului de forță politică conducătoare în patria noastră, de caracterul său democratic, de scopurile înalte pe care le proclamă și pentru care militează.

Rezolvarea creatoare a multiplelor probleme pe care le ridică dezvoltarea socialistă a țării noastre, studiul atent și multilateral al vieții, confruntarea tezelor teoretice cu realitățile practice, luarea hotărîrilor pe baza gîndirii și experienței colective, consultarea permanentă a maselor largi populare conferă politicii partidului nostru un caracter realist, științific, novator.

Ședința plenară din luna aprilie a Comitetului Central al P.C.R. a elaborat hotărîri de importanță esențială pentru bunul mers al treburilor publice, pentru activitatea de partid și de stat, pentru întreaga organizare și viață socială a țării. Din toate aceste hotărîri, din dezbaterile care au avut loc în plenară reiese puternica reafirmare a rolului, a importanței acordate de partid principiului muncii și conducerii colective — principiu decurgînd organic din caracterul democratic al orînduirii noastre, al vieții de partid și de stat.

La recenta adunare a activului de partid din Capitală, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat din nou importanța muncii și conducerii colective. **„Este necesar să se aplice și să se respecte cu strictețe principiul muncii colective — principiu suprem al activității partidului. Toate hotărîrile trebuie să fie rodul dezbaterii largi principiale și temeinice în cadrul organelor de partid. Acestea poartă răspunderea pentru hotărîrile pe care le adoptă, pentru activitatea lor colectivă, — după cum fiecare comunist trebuie să răspundă personal atît pentru propria sa activitate cît și a organului de partid din care face parte, pentru hotărîrile pe care acesta le adoptă".**

Este plin de învățăminte pentru comitetul nostru județean de partid modul în care conducerea partidului abordează și rezolvă problemele complexe ale construirii socialismului. Studierea temeinică a unor domenii de activitate, consultarea largă a maselor, dezbaterea problemelor de importanță vitală pentru societate — înainte de a se întreprinde măsuri — supunerea acestora judecății colective este metoda de lucru a conducerii partidului, metodă din care decurg justețea hotărîrilor adoptate și garanția înfăptuirii lor. Nu există domeniu de activitate umană analizat în ultimii ani căruia să nu i se fi găsit o soluție științific elaborată, confirmată de viață.

Comitetul nostru județean de partid militează pentru introducerea acestui stil de muncă în activitatea tuturor organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești, astfel ca el să devină o trăsătură dominantă, o caracteristică a muncii lor.

Este de neconceput elaborarea unor hotărîri judicioase fără un înalt grad de responsabilitate, cunoștințe temeinice în domeniul respectiv. Cum se obțin acestea? Bineînțeles prin dezbateri largi, principiale, temeinice în urma cărora hotărîrea elaborată să fie sinteza, emanația gîndirii, înțelepciunii colective. Este un lucru îndeobște recunoscut că hotărîri de fond, care vizează un cadru, o perspectivă mai largă a activității, nu pot fi luate de un singur om oricît de pregătit și capabil ar fi, iar cînd totuși acest lucru se întîmplă ea generează — cum cunoaștem din experiență — greșeli, abuzuri, erori costisitoare, uneori iremediabile.

Nu sînt puține cazurile cînd munca sectară a unora, ignorarea părerilor colectivului ca și a experienței lui au făcut ca acțiuni bine intenționate să se soldeze cu eșecuri sau cu rezultate minime. Avem de executat

(Continuare în pag. a II-a)

PENTRU RECOLTA 1968

Măsuri energice de înlăturare a efectelor lipsei de umiditate

Nicolae GIOSAN
Președintele Consiliului Superior al Agriculturii

În ultimii ani, ca urmare a măsurilor luate de conducerea de partid și de stat pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii s-au extins mecanizarea, chimizarea, irigațiile etc. Ca urmare, producția agricolă a crescut în mod constant de la un an la altul, ceea ce a permis să se asigure o bună aprovizionare a populației cu produse agroalimentare, a industriei cu materii prime și să se creeze unele disponibilități pentru export.

Pentru producția agricolă din acest an s-au făcut pregătiri temeinice. În toamnă grîul a fost semănat în condiții agrotehnice superioare, a răsărit frumos și a intrat în iarnă bine înfrățit. De asemenea, pentru însămînțările de primăvară s-au executat arături de toamnă pe o suprafață mai mare cu circa un milion de hectare decît în anul precedent. Însămînțările din această primăvară s-au executat într-un termen mai scurt decît în alți ani. Cu toate acestea dezvoltarea normală a plantelor este stînjenită din cauza lipsei de umiditate din sol, a secetei atmosferice, care se menține mai ales în partea de sud a țării. După cum se știe, precipitațiile căzute în toamna și în cursul iernii au fost mai mici decît media ultimilor trei ani. Din această cauză, în majoritatea zonelor, la desprimăvărare solul avea un deficit de apă. Datorită faptului că în cursul lunilor martie și aprilie nu au căzut decît puține precipitații și acestea au avut un caracter local, rezerva de umiditate din sol s-a diminuat atît prin evaporare, cît și prin consumul și transpirația plantelor. Este adevărat că în Transilvania și unele zone din Moldova, în ultimul timp a plouat, ceea ce a făcut ca solul să acumuleze unele cantități de apă și ceea ce este mai important să se înlăture seceta atmosferică prin umezirea aerului. În cea mai mare parte a țării se resimte însă lipsa apei în sol, aerul este uscat, ceea ce împiedică dezvoltarea normală a plantelor agricole. Pentru zilele care urmează prognoza nu indică ploi în cantități îndestulătoare și generale. Toate acestea impun ca **în întreprinderile agricole de stat, cooperativele agricole, în întreaga agricultură, cu sprijinul organelor de partid și de stat să se desfășoare acțiuni largi care să aibă drept scop asigurarea unor condiții cît mai bune de dezvoltare a tuturor culturilor, a plantațiilor de pomi și viță de vie.** Ce trebuie întreprins în această direcție?

Prima și cea mai importantă sarcină care se pune în fața inginerilor agronomi, a tuturor oamenilor muncii din agricultură este de **a aplica întregul complex de măsuri agrotehnice care să permită păstrarea apei în pămînt și extinderea pe toate căile a irigațiilor și udărilor.** Pentru a se putea aplica diferențiat măsurile agrotehnice este necesar să se cunoască îndeaproape starea de vegetație a culturilor atît a celor semănate în toamnă, cît și cele de primăvară. S-au luat măsuri să se cunoască de urgență, peste tot, starea culturilor, pentru ca specialiștii din cadrul Consiliului Superior al Agriculturii, de la direcțiile agricole județene, de la uniunile cooperatiste și din unitățile agricole, cu sprijinul oamenilor de știință și cercetătorilor din cadrul institutelor de cercetări și stațiunile experimentale să stabilească măsurile concrete ce se impun să fie aplicate de urgență în practică, pentru prevenirea și diminuarea efectelor dăunătoare ale secetei, în funcție de condițiile concrete locale.

Grîul, după cum se știe, a iernat bine și la desprimăvărare avea o densitate bună, iar în unele locuri foarte bună. În momentul de față vegetația, datorită timpului extrem de călduros, este foarte avansată. În zona din sudul țării plantele aflîndu-se în faza de înspicare. În aceste condiții se impune ca **la culturile de grîu neirigate să se facă neapărat plivitul de buruieni,** care consumă rezerva de umiditate din sol.

O mare atenție trebuie acordată culturilor însămînțate în primăvară. După cum se știe, în actuala fază de dezvoltare a acestor culturi, pierderea apei nu se produce prin consumarea ei de către plante decît foarte puțin, cea mai mare parte evaporîndu-se direct din sol în atmosferă. De aceea este necesar ca **la culturile prășitoare lucrările de întreținere să asigure păstrarea pămîntului curat de buruieni și în stare afînată.** Cadrele de conducere și specialiștii din unități trebuie să acorde cea mai mare atenție **folosirii din plin a tuturor uneltelor pentru executarea lucrărilor de întreținere a culturilor, să antreneze un mare număr de cooperatori, întreaga țărănime la prășit pentru ca în culturi să nu rămînă nici o buruiană, iar la suprafață să se creeze un strat afînat, care să împiedice pierderea apei din sol prin evaporare.**

Asigurarea pe cale artificială — prin irigații și udări — a apei necesare plantelor, constituie metoda cea mai eficientă de combatere a efectelor negative ale lipsei de umiditate din sol, asigurînd obținerea de recolte mari la hectar. Mai mult ca în alți ani, **irigațiile și udările trebuie aplicate diferențiat,** ținînd seama de recomandările institutelor de cercetări și stațiunilor experimentale pentru a se putea efectua pe suprafețe cît mai mari. În ce privește modul de efectuare a irigării și udării culturilor, este necesar să se aibă în vedere particularitățile perioadei în care sîntem.

La grîul cultivat în condiții de irigare este necesar să se facă udări prin aspersiune, asigurîndu-se cîte 800—1 000 mc. la hectar cît mai curînd posibil, urmînd ca lucrarea să se repete la umplerea bobului. Dacă se dau cantități mici de apă, din cauza umidității scăzute a atmosferei, efectul udărilor este redus, plantele sînt „mințite", iar cînd formează bobul, ele nu mai găsesc în sol umezeala necesară.

O mare atenție trebuie acordată **irigării culturilor de primăvară.** Udările care se fac urmăresc în primul rînd să favorizeze răsăritul. În acest scop este bine să se folosească la început cantități mai mici de apă — circa 150—200 mc la hectar. În condițiile acestui an, la culturile de porumb, sfeclă de zahăr, soia pentru boabe, floarea-soarelui etc este necesar să se aplice cîte o udare după primele prașile. În general, trebuie avut în vedere ca apa să se administreze cît mai judicios, făcîndu-se udări mai dese și cu norme mai reduse de apă, cînd plantele sînt mici. Cantitățile de apă trebuie să sporească pe măsură ce plantele de porumb se apropie de înspicat, cînd la floarea-soarelui apar capitulele, iar la sfecla de zahăr încep să se îngroașe rădăcinile.

La culturile de legume este necesar să se facă irigatul pe toate suprafețele, întrucît, alături de celelalte măsuri agrotehnice, asigurarea apei hotărăște în gradul cel mai înalt nivelul și calitatea producției. Trebuie combătută tendința care se manifestă în unele unități agricole de a amîna efectuarea udărilor la legume. Legumele sînt mari consumatoare de apă și de aceea trebuie udate din belșug și la intervale cît mai dese. O mare atenție trebuie acordată irigării **cartofilor timpurii,** în

(Continuare în pag. a III-a)

În atenția cititorilor

NUMĂRUL DE MIINE – 8 MAI A.C. – INAUGUREAZĂ APARIȚIA CELEI DE-A DOUA EDIȚII SĂPTĂMÎNALE DE 8 PAGINI A ZIARULUI „SCÎNTEIA".

Începînd cu această săptămînă, în fiecare miercuri, ziarul va cuprinde, alături de rubricile obișnuite, o pagină consacrată revoluției tehnico-științifice contemporane, cuceririlor cunoașterii umane, și o altă pagină conținînd articole, anchete și dezbateri privitoare la procesele perfecționării spirituale a oamenilor, la concepțiile și relațiile etice și sociale dintre indivizi.

Numărul de 8 pagini, care apare sîmbăta, își păstrează actuala structură tematică.

Noul cod penal în lumina ultimei plenare

Demostene BOTEZ

Întregul popor atribuie lucrărilor, hotărîrilor ultimei ședințe plenare a Comitetului Central al partidului o însemnătate cu totul deosebită. Hotărîrile acestei plenare vor influența puternic întreaga viață a țării. De aceea, sînt ușor de înțeles atît aprobarea fermă pe care aceste hotărîri au primit-o din partea întregului popor, cît și participarea largă a tuturor oamenilor muncii la aplicarea în viață a acestora.

Hotărîrile privitoare la apărarea legalității socialiste sînt, fără îndoială, printre cele mai importante. Semnificația și valoarea lor au fost excepțional subliniate în cuvîntarea rostită de tovarășul Nicolae Ceaușescu la adunarea activului de partid din Capitală. Sînt cuprinse în această cuvîntare idei și aprecieri de maximă importanță pentru viața de stat a țării noastre, pentru organizarea puterii publice, pentru tot ceea ce, cu o noțiune consacrată, numim ordine de drept. De maximă importanță este faptul că o dată cu afirmarea răspicată, fermă și clară a instaurării celei mai desăvîrșite legalități socialiste, conducerea partidului dovedește multă grijă, face eforturi pentru a crea o temelie solidă, cel mai potrivit cadru aplicării și respectării legii. Între măsurile ce se iau în această direcție, de primă importanță este însăși perfecționarea legislației, crearea unui sistem de legi care să înfrunărească cît mai armonios ideea de stat democratic, de apărare a ordinei, a drepturilor cetățeanului, ca și ale colectivității, de respectare riguroasă a legii. Iată de ce se poate spune că lucrările plenarei au pus într-o lumină și mai puternică însemnătatea elaborării unui nou cod penal, al cărui proiect se află acum supus dezbaterii publice. Mă voi referi la importanța elaborării unei legislații penale, întrutotul corespunzător orînduirii noastre, noilor relații ce s-au statornicit între oameni, esenței democratice a organizării statale în România socialistă.

Constituția și codurile civil și penal poartă în toate prevederile lor amprenta orînduirii sociale care le-a creat. Numai în capitalism se putea concepe un asemenea articol de lege în care se prevedea cinic și fără pic de jenă că, într-un conflict între stăpîn și servitorul său cu privire la plata indemnizației convenite, afirmația stăpînului este crezută de drept, fără nici o altă dovadă. Acest articol a figurat și în legislația noastră pînă la revoluție. Este neîndoios dar că aceste legi capitale, constituția și codurile, definesc și dau coordonatele stării de lucruri a unei societăți constituite în stat.

Asta e atît de adevărat încît dacă, prin nu știu ce cataclism, o mare întindere de pămînt s-ar pustii și civilizația născută acolo ar pieri, un arheolog care ar găsi peste cîteva mii de ani constituția, codul civil și codul penal al popoarelor dispărute ar putea reconstitui exact: orînduirea lor socială, valorile lor morale, concepția despre om și societate, stilul vieții în comun, gradul de civilizație.

Această „ordine de drept" cuprinde ca noțiune totalitatea dispozițiilor legale care asigură tuturor drepturile și datoriile lor în societate. Ordinea noastră de drept este o ordine socialistă, o *legalitate socialistă*. Codul penal pune la dispoziția organizației de stat instrumentul de apărare a legalității socialiste împotriva tuturor celor care o calcă sau s-au pregătit s-o calce.

Partidul și guvernul au pus în discuția poporului proiectul noului cod penal. Specialiști și nespecialiști sînt în egală măsură interesați ca această mare și importantă lege să se desăvîrșească în

(Continuare în pag. a II-a)

Sosirea în Capitală a tovarășului Vladimir Bakarici

Luni seară, a sosit în Capitală tovarășul dr. Vladimir Bakarici, membru al Prezidiului C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, președintele C.C. al U.C. din Croația, cu soția, care, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vor face o vizită prietenească în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Emil Bodnaraș, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

Au fost de față Iakșa Petrici, ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

Sosirea unei delegații a Partidului Muncii din Elveția

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, luni după-amiază a sosit în Capitală o delegație a Partidului Muncii din Elveția (P.M.E.), alcătuită din tovarășii André Muret, membru al Comitetului director și al Secretariatului P.M.E., deputat în Consiliul Național al Elveției, și Iacob Lechleiter, membru al Comitetului director al P.M.E., pentru a face o vizită de prietenie în țara noastră.

La sosirea pe aeroportul Băneasa, delegația Partidului Muncii din Elveția a fost întîmpinată de tovarășii Virgil Trofin, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

(Agerpres)

SÎNT UTILIZATE TOATE POSIBILITĂȚILE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII?

Realizarea volumului amplu de investiții industriale, agricole, social-culturale, prevăzut în planul pe acest an, necesită în mod obiectiv cantități sporite de materiale de construcții. Procesul din ultima vreme de schimbare a ponderii diferitelor structuri constructive față de cele avute în vedere la elaborarea planului cincinal, în sensul restrîngerii consumului de metal și extinderii acelor soluții constructive care se bazează pe folosirea prefabricatelor, zidăriei, betoanelor, a dus, de asemenea, în acest an, la creșterea masivă a cererii de astfel de materiale. Mult au crescut și necesitățile de alte materiale de construcții — îndeosebi de geamuri — ca urmare a impulsionării dezvoltării sectorului legumicol. Măsurile de stimulare a construcției de locuințe proprietate personală au amplificat și ele simțitor cererile de materiale de construcții; totodată, necesitățile pentru fondul pieței tind să crească, și în legătură cu ritmul reparării fondului locativ existent.

Problema care se pune este: au fost luate pe toate planurile și de către toate organele responsabile măsurile cuvenite pentru a se face față acestei creșteri substanțiale a necesităților de materiale de construcții? Sînt utilizate pretutindeni posibilitățile existente pentru sporirea producției de materiale de construcții? **AM URMĂRIT, ÎN CADRUL UNEI ANCHETE, PE CARE O PUBLICĂM ÎN PAGINA A 3-A A ZIARULUI, RĂSPUNSURILE LA ACESTE ÎNTREBĂRI.**

Temperamentul este coordonata decisivă a personalității?

Conf. dr. Paul POPESCU-NEVEANU

opinii

Temperamentul — iată un termen de care, am impresia, se cam abuzează cînd e vorba de explicarea conduitelor umane; e folosit chiar și ca argument... justificativ. Zilnic auzim: „cutare are un temperament extraordinar", „cutare are un temperament nenorocit", sau „n-are pic de temperament". Uneori, temperamentul apare ca un fel de indicator al valorii omului, iar alteori, cînd întîmplările vieții joacă unele renghiuri celui în cauză, dobîndește subit semnificația unei predestinații.

Sub presiunea unui reproș individual ce se face vinovat de ieșiri zgomotoase, stridente, brutale se explică cu o senină candoare: „ce să fac? ăsta mi-e temperamentul!" O mamă caută să scuze purtarea odraslei prin faptul că are un „temperament teribil". Am întîlnit tineri care își justifică lenevia sau indisciplina, pasivitatea sau lipsa de măsură prin apelul la același universal „deus ex machina". Lipsa de rezistență morală, sensibilitatea exagerată sînt considerate tot ca niște fatalități de ordin temperamental.

Apelul la temperament pentru a explica ORICE este într-un anumit sens comod, deoarece scutește de responsabilitate. Temperamentul — își zic unii — e o „dotație naturală", nu ți-l construiești, te naști cu el. După cum se știe din experiența vieții, ca și din cercetările științifice, importante modificări ale temperamentului ca atare nici nu intervin pe parcursul unei existențe. Oricîte schimbări ar suferi structura personalității din punctul de vedere al constituirii idealului de viață, al adoptării anumitor valori culturale, etice și estetice, al formulării de atitudini, al îmbogățirii și perfecționării intelectuale, **baza temperamentală** — exprimată într-un depozit de energie debordantă sau într-un relativ deficit de energie, într-un ritm personal alert, rapid sau într-unul lent, într-un anumit echilibru emoțional sau în dezechilibru, într-o continuă neliniște, agitație, explozivitate — **rămîne aproximativ aceeași pe tot parcursul vieții.** Dacă în adolescență am remarcat la un prieten că e asemeni „argintului viu" sau că „se mișcă în ritm de melc", aproximativ în aceeași ipostază temperamentală îl vom reîntîlni și după zeci de ani, la vîrsta adultă sau chiar către bătrînețe.

(Continuare în pag. a V-a)

ITALIA în febra campaniei electorale

CORESPONDENȚĂ DIN ROMA DE LA NICOLAE PUICEA

Campania electorală din Italia a atins faza sa „caldă". Pînă la alegerile politice generale de la 19 mai au mai rămas doar două săptămîni. De la un capăt la celălalt al peninsulei, în cadrul a mii de adunări — într-o singură duminică s-au desfășurat peste 4 000 — liderii partidelor, candidații rostesc discursuri, strîng mîini, solicitînd votul alegătorilor. Pe străzi, indiferent dacă este vorba de localități mari sau mai puțin importante, se răspîndesc zeci de tone de afișe aruncate din automobile. Enorme panouri luminoase cu citate din programele electorale ale diferitelor partide sînt instalate în piețe, la încrucișări de străzi, de-a lungul șoselelor. Cronica fotografică și cinematografică consemnează, la rîndul ei, prezența Sofiei Loren și a lui Vittorio de Sica în primele rînduri ale asistenței la un miting electoral al Partidului socialist unificat (P.S.U.), automobile de propagandă electorală răsturnate și în flăcări, încăierări la adunări ale partidelor de extremă dreaptă. Febra electorală a cuprins pînă și cerul Romei, de unde elicoptere și avioane revarsă tone de afișe și baloane purtînd portrete ale unor candidați.

Campania electorală se duce în jurul unor probleme de fond dintre cele mai importante. Partidele actualei coaliții guvernamentale de centru-stînga (democrat-creștin, socialist unificat și republican) au numeroase puncte comune în programele lor, cu toate că fiecare depune eforturi pentru a evidenția „elementele principiale" care diferențiază pe partenerii acestei coaliții. Ce perspectivă oferă alegătorilor cele trei partide?

În esență, ele solicită voturile corpului electoral pentru a duce mai departe coaliția de centru-stînga pe baza unui program aproape identic cu cel al legislaturii trecute. La loc de frunte se află „restructurarea și modernizarea statului", continuarea dezvoltării economiei țării pe baza programării economice, atenuarea dezechilibrului existent în dezvoltarea industriei față de agricultură, între Nordul industrializat și Sudul rămas în urmă. Dacă „modernizarea" statului este concepută în

(Continuare în pag. a V-a)

FAPTUL DIVERS

Asasinul copilului Eugen Șerban a fost arestat

L-am văzut ieri, la Inspectoratul miliției municipiului București, pe asasinul copilului Eugen Șerban, în vîrstă de 4 ani și 8 luni. Îl cheamă Vasile Constantin, domiciliat în București. Are 24 de ani, de statură mijlocie, cu fața osoasă, aproape colțuroasă, și o privire în care deosebești criminalul. De altfel și fișa lui personală îl definește ca individ descompus moral, care nu a avut niciodată vreo contingență cu munca, cu viața cinstită. Provine dintr-o familie dezorganizată. Știind ce crimă fără precedent a putut săvîrși, te cutremuri. Acum îl așteaptă o pedeapsă grea.

Organele de miliție și de procuratură au întreprins o vastă acțiune de descoperire a asasinului. Expertiza medico-legală a cadavrului micului Eugen, ca și interpretarea datelor criminalistice indicau un asasin feroce. Pe baza acestor date, s-a stabilit că moartea copilului a survenit în aceeași zi. Organele de urmărire penală au depus o muncă asiduă ; s-a verificat un număr impresionant de sesizări de la populație, dovadă că mulți cetățeni și-au conjugat eforturile cu cele ale miliției și procuraturii pentru prindcrea criminalului. Și, în cele din urmă, asasinul a fost identificat și arestat. Ancheta de pînă acum a strins probe zdrobitoare. Asasinul și-a recunoscut crima, indicînd locul de unde a furat copilul, traseul parcurs, dînd amănunte concludente.

Organele de miliție și de procuratură și-au făcut datoria. Este acum rîndul justiției să pronunțe o sentință pe măsura faptelor acestui individ extrem de periculos pentru societate, care au indignat, pe bună dreptate, întreaga opinie publică.

Cetățenească

La inițiativa Consiliului popular provizoriu al comunei Obreja (Caraș-Severin) rețeaua comercială a comunei s-a extins. Mulți cetățeni au participat la amenajarea unor magazii și, mai ales, la construirea unui depozit pentru păstrarea mărfurilor. Depozitul (suprafață utilizabilă de 300 m p) care potrivit devizului costa 140 000 lei, a fost realizat doar cu 68 000 lei. Pentru a consemna evenimentul, autoritățile locale au îngropat în zidul construcției două sticle sigilate ; una cu 6 fotografii reprezentînd diferite stadii ale lucrării și cu detalii tehnice — cealaltă, cuprinzînd lista cu numele celor care și-au adus contribuția lor patriotică la realizarea construcției. Ceea ce nu s-a mai putut consemna este faptul că la inaugurare s-a destupat un număr record de sticle de bere. N-o vom face nici noi — cifra impresionantă fiind, de data aceasta, scuzabilă.

Legea-i una pentru toți!

Era revizor de gestiune la O.C.L. Alimentara din Sectorul 8. În urma unor acuzații neîntemeiate, lui Năstase Stanciu i s-a desfăcut contractul de muncă. Omul acționează întreprinderea în instanță. Urmarea : judecătoria sectorului dispune „reintegrarea angajatului în postul de revizor-gestiune, obligînd întreprinderea la plata celor 45 de zile" pe care le-a pierdut, nelucrînd. Iată însă că întreprinderea nu se supune unei hotărîri judecătorești. Se tărăgănează reprimirea omului în serviciu. Socotește conducerea O.C.L. Alimentara din Sectorul 8 că legea e făcută doar pentru alții ?

Vînătorul de cîini

Constantin Stanciu, șeful Ocolului silvic Snagov, nu iubește cîinii. Indiferent de rasă — de la cîinii ciobănești pînă la cei mici, de casă, cu care se joacă copiii. Și cum respectivul are pușcă — vezi bine, să apere pădurea de sălbăticiuni — cum bea un pahar, ori două, ori nouă peste „plan" iese la vînătoare prin sat. Împușcă unde se nimerește, pe uliți sau în curți. Organele silvice nu-i pot asigura oare lui C. Stanciu un alt loc de muncă, unde să-și exercite talentele de vajnic vînător ? Iar Miliția locală va lăsa Snagovul să ajungă într-adevăr „sat fără cîini" ?

Rubrică redactată de **Ștefan ZIDARIȚĂ** cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

EXISTĂ O EXAGERARE BIROCRATICĂ ÎN STATISTICA SANITARĂ ? Există, și Ministerul Sănătății nu poate fi absolvit de răspundere

În coloanele ziarului nostru a apărut recent articolul **„Există exagerări birocratice în statistica sanitară ?"**, semnat de **dr. Petru Mureșan**, director adjunct în Ministerul Sănătății. Articolul a trezit — așa cum era de așteptat — un viu interes în rîndul cititorilor și, mai ales, în rîndul medicilor.

Cititorii confirmă faptul că, așa cum se spunea și în articolul amintit, mai există în momentul de față numeroase sechele birocratice care, adăugate unor sarcini extramedicale, răpesc din timpul pe care medicul ar trebui să-l afecteze bolnavilor. E adevărat că Ministerul Sănătății s-a preocupat de simplificarea sistemului de evidență și raportare a datelor statistice medicale, de eliminarea unor lucrări așa-numite nelegale, efectuate pe plan local, dar, după cum se vede, cu o eficiență redusă. Tot adevărat este și faptul că **multe din observațiile de genul celor apărute în diverse articole nu se fac pentru prima oară**. Ministerul Sănătății susține că multe din aceste evidențe sînt nelegale și, ca atare, contravin instrucțiunilor date de acest departament. Cum se explică atunci că un asemenea anacronism se perpetuează, că scriptologia găsește în continuare tot felul de portițe de pătrundere ? Pe bună dreptate se întreabă unii dintre cititorii ziarului : **care să fie acel for chemat să facă ordine în noianul de evidențe, rapoarte și înregistrări scriptologice, dacă nu Ministerul Sănătății ?**

Vrem să fim bine înțeleși : din convorbirile avute pe teren cu medici din circumscripții și policlinici a reieșit că nici unul din aceștia nu consideră „statistica drept o birocrație care trebuie lichidată" ci, dimpotrivă, că ea trebuie ocrotită atunci cînd este utilă societății ca instrument de cunoaștere a realității, iar în cazul medicinei — ca mijloc de investigație a stării de sănătate a populației. De aici la adoptarea unei atitudini pasive față de exagerările birocratice ce se mai manifestă în munca medicului, la patronarea acestor exagerări cel puțin prin neintervenție, ni se pare un lucru de neînțeles.

Să exemplificăm : iată, de pildă așa-numita operație de **dispensarizare la domiciliu** a bolnavilor din centrele urbane. Se știe că există instrucțiuni privind luarea în evidență a unui număr cît mai mare de bolnavi, în scop profilactic, stabilindu-se și o limită de număr, corespunzătoare posibilităților de urmărire. Acțiunea s-ar dovedi utilă, dacă ar fi conformă cu realitatea de pe teren. „De regulă însă, ne spune dr. **Alexandru Diaconescu**, medic primar la dispensarul Drumul Taberei — București, sîntem nevoiți să recurgem la diverse subterfugii și să operăm dispensarizarea unor salariați care, de fapt, nu beneficiază de aceasta și nu intră în obligația teritoriului nostru. Operația se face însă cu scopul de a se atinge marele număr de dispensarizați, impus în mod formal de forul nostru superior".

Pentru clarificarea lucrurilor, ne-am adresat Ministerului Sănătății. Instrucțiunile în vigoare prevăd, într-adevăr, urmărirea periodică a unor bolnavi cu afecțiuni cronice, luați în evidență în mod curent pe fișa de consultație. Dispensarizarea trebuie să se facă numai la indicația medicului specialist din policlinică și se referă la bolnavii cu afecțiuni hepatice, cardiace, reumatism, neoplasm etc... Toate bune pînă aci. Dar cine a fixat aceste cifre arbitrare : 50 de bolnavi hepatici, de pildă, pentru o circumscripție ? Dr. **M. Schrager** ne-a arătat că formalismul acestei operații se datorează instrucțiunilor metodologice ale fostei Secțiuni sanitare a orașului București, care prevăzuse dispensarizarea unui anumit număr de pacienți pentru categoriile de mai sus. Nu pledăm pentru renunțarea la această acțiune, care lărgește cadrul ocrotirii sănătății, dar ea trebuie să se efectueze, așa cum au subliniat mulți dintre interlocutorii noștri, în funcție de realitatea de pe teren.

„Deseori ni se cer date suplimentare — ne-a relatat și dr. **Al. Iorgulescu**, medic șef al Policlinicii Iancului, unitate de specialitate a Sectorului III din Capitală — de către diverse institute de cercetări, ni se pretind statistici exagerate cuprinzînd date antiepidemice, igienice, profilactice, care contribuie la irosirea timpului prețios al medicilor".

Sesizînd această situație Ministerului Sănătății, dr. **V. Lupu** ne-a prezentat un urias dosar de circulare și adrese către unitățile medicale din București și din țară. Ministerul a atras atenția în repetate rînduri medicilor de circumscripție să respecte cu strictețe instrucțiunile cu privire la evidența și raportarea datelor statistice sanitare. Anchetele epidemiologice nu cad în sarcina medicilor din aceste unități ; totuși, se întîlnesc încă numeroase cazuri, mai ales în unele circumscripții rurale (în județul Galați, de pildă), cînd medicul lasă pacientul și se ocupă de scriptologie.

Din investigațiile noastre a reieșit că inspectoratele sanitare, pendinte de direcțiile sanitare, solicită, de obicei, astfel de date pentru a-i scuti pe medicii epidemiologi — deci, investiți în mod expres cu efectuarea acestor anchete — de a face terenul !

Un mare număr de evidențe asemănătoare am constatat și în unitățile medico-sanitare din Cluj, Timișoara, Iași etc. Se cer medicilor din policlinici și circumscripții diverse date sanitare de către centrele militare (județene, municipale și de sector), organele financiare și chiar de către diverse organizații de masă. Medicii cu care am stat de vorbă ne-au relatat că sînt obligați să transmită periodic inspectoratelor sanitare un mare număr de formulare și raportări statistice despre vaccinări, anchete epidemiologice etc.

Analiza acestor sechele birocratice, care pun în dificultate munca medicului de circumscripție, ne-a revelat și alte situații anacronice. Este adevărat că în mai toate centrele urbane există registratori medicali în policlinici și în circumscripțiile medicale comasate, a căror muncă este tocmai întocmirea acestor evidențe. În practică, ei se consultă de obicei cu medicul de circumscripție, (lucrul ni se pare absolut firesc), iar elaborarea evidențelor se face în colaborare. Aceasta reprezintă o nouă corvoadă. „Credem că, dacă nu se poate renunța în general la unele statistici — ne-a spus dr. Alex. Iorgulescu — **ele pot fi cumulate și întocmite la nivel de policlinică, atunci cînd sînt bine motivate...**"

anchetă medicală

Dacă cercetăm mai îndeaproape dinamica scriptologiei medicale actuale observăm că numărul evidențelor primare și auxiliare obligatorii se ridică în momentul de față la 24, frontul birocratic fiind încă destul de larg, mai ales în domeniul educației sanitare, unde înscrierea datelor este mai mult decît formală. Vin apoi datele de natură igienică privind gospodăriile din raza teritoriului respectiv. Și aici formalismul e la el acasă. De dragul formaristicii gratuite, ne-au spus cîțiva dintre interlocutorii noștri (medicii Alex. Diaconescu, Alex. Iorgulescu, A. Ungureanu și alții), medicul de circumscripție cunoaște ritmul unei munci sisifice. Este obligat să întocmească periodic planuri curativo-profilactice și sanitaro-antiepidemice, să redacteze formulare duble sau triple (în cazul anchetei decesului unui copil sub un an), procese-verbale pentru aceleași cazuri. Cei din policlinici au, la rîndul lor, sarcini suplimentare de efectuare a unor sondaje de igienă a muncii, de igienă a copilului etc. Nu mai vorbim de alte înregistrări de natură administrativă, ca ținerea unor chitanțiere, efectuarea comenzilor de medicamente, eliberarea de bonuri etc. În plus, medicii au obligația de a întocmi un plan de Cruce Roșie (și dosar), un plan de educație sanitară (și ținerea evidenței acesteia) — operații absolut inutile (dr. Al. Diaconescu) și ineficace prin formalismul lor. Aceste operații birocratice obligă medicul să consemneze mai mult decît a făcut în realitate și, în același timp, să facă mai puțin pentru bolnavi decît ar putea face.

Am întîlnit la Cluj, Timișoara, Iași, Tîrgu-Jiu, Petroșani, medici care nu-și precupețesc timpul liber pentru bunul mers al unității. Dar cîți dintre acești medici nu reduc de foarte multe ori, din această cauză, dialogul lor cu pacientul la un simplu salut de bineț ? Să luăm, de pildă, o zi din activitatea unui medic de circumscripție. Acesta este obligat să presteze 5 ore de consultații la sediul unității și 2 ore pe teren. Cinci ore sînt egale cu 300 de minute, dacă eliminăm orice pauză. În acest timp, el trebuie să consulte cel puțin 30 de pacienți, dintre care mulți se prezintă pentru prima oară și au nevoie deci de o examinare mai atentă. În aceste condiții, prea mulți pacienți nu beneficiază decît de un timp relativ redus pentru consult.

În cursul discuțiilor am reținut și unele propuneri interesante care merită a fi analizate. Se propune : ținerea unui registru de vaccinări, a unui formular lunar statistic de raportare a activității, a fișei medicale de consultație — documentul de bază al pacientului sau introducerea carnetului de sănătate la purtător.

Ministerul Sănătății este forul coordonator al întregii activități medicale. El nu poate fi scutit în nici un fel de răspunderile ce-i revin direct și nemijlocit. Ca atare, acest for, împreună cu Direcția Centrală de Statistică, cu reprezentanții unor foruri centrale și locale, este chemat să opereze o severă triere a datelor scriptologice ce se cer a fi raportate de către medicii de circumscripție, mai ales din categoria celor enunțate aici, asigurînd ca pe viitor ele să nu se mai strecoare pe ușa din dos. Trebuie găsite cele mai adecvate formule pentru a-l scuti cît mai mult pe medicul de circumscripție de povara actualelor munci statistice, elaborîndu-se norme precise pentru efectuarea operațiilor de acest fel. Asistentele medicale, surorile, ca și registratorii să preia asupra lor marea majoritate a evidențelor, încît să se lase în întregime medicului timpul util de care are nevoie pentru pacienți.

George CUIBUȘ

Cînd lipsește „antena" receptivității

Recepționăm sau nu recepționăm programul de televiziune pe canalul 6 ? La aparatele mai vechi este sau nu este nevoie de modificări la antenă sau de o antenă în plus ? Sînt întrebări pe care și le pun azi zeci și zeci de mii de posesori de televizoare. Deocamdată, unii „prind" programul pe primul post, alții nu-l „prind". Unii locatari ai blocurilor noi, în special cei de la ultimele etaje, au intrat în panică : iar o să se umble pe acoperiș, prin pădurea de antene ! Că se va umbla, n-ar fi atît de grav. Problema este alta și anume că pentru ancorajul antenelor, pe blocuri au fost urcate dale mari de beton — două-trei de fiecare antenă, ceea ce a făcut ca pe acoperișuri să se adune tone de bolovani. Deci, dacă se umblă la antene, dacă se montează altele — fie suplimentare, pentru recepționarea pe programul 6, fie pentru aparatele noi — este în pericol însăși securitatea acoperișurilor. Întrebarea este : nu s-ar putea apela la o altă soluție, de pildă la soluția atît de avantajoasă a antenelor colective, care ar înlătura asemenea risc ?

Ne-am adresat în primul rînd C.S.C.A.S., în a cărui răspundere intră construcțiile de locuințe. „În vederea asigurării unor condiții superioare de recepție a programelor de televiziune, a eliminării cauzelor de degradare a teraselor sau acoperișurilor și a aspectului necorespunzător, s-au luat o serie de măsuri pentru dotarea clădirilor de locuit cu instalații de antene colective — ne-a spus ing. **Gh. Chirită**, șeful secției instalații electrice. Potrivit unui ordin al C.S.C.A.S., începînd din 1960, la toate clădirile noi s-a prevăzut introducerea în pereți a tubulaturii necesare acestor instalații. Uzinele „Electronica" au asimilat producția echipamentului, iar forurile de resort au stabilit posibilitatea finanțării lucrărilor, neprevăzute în prețurile plafon, acordînd un spor de 450 lei la fiecare apartament."

Din 1960 și pînă acum, în București s-au construit aproape o sută de mii de apartamente ; în țară — alte cîteva sute de mii. Ce s-a întîmplat cu toată tubulatura, unde sînt antenele colective ?

— Antenele colective sînt fabricate pe măsura comenzilor — ne informează ing. **Mihai Alexe**, director general al uzinelor „Electronica". Anul acesta producem peste 1 000 de bucăți, iar alte circa 1 800, fabricate în ultimii trei ani, au fost expediate în diferite orașe din țară. Sînt mai multe la Brașov, Galați, Iași, Bacău, Constanța, Ploiești, Tg. Mureș, Piatra Neamț, iar unele s-au montat și în orașe mai mici, de pildă la Cîmpina ; la Călărași s-au expediat șapte instalații experimental-demonstrative, ca să eliminăm suspiciunile. Și la acestea am rămas.

— Ce s-a făcut cu sumele prevăzute pentru antenele colective ? l-am întrebat pe ing. **Traian Ispas**, vicepreședinte al Comitetului executiv al Consiliului municipal provizoriu București.

— Banii nu s-au irosit. S-au economisit și bine s-a făcut. Pentru că disputa care s-a desfășurat între specialiștii secției tehnice de investiții a fostului sfat popular și cei de la „Proiect"-București — care a provocat o oarecare întîrziere — este abia acuma în curs de soluționare. Anul acesta se vor monta masiv antene colective.

Ne abținem de a pune în discuție această atitudine de imparțialitate și indiferență a unui reprezentant al conducerii consiliului popular într-o chestiune de atît de larg interes. Mai grav este că o asemenea poziție duce la un optimism cu nimic justificat de evoluția actuală a lucrurilor.

Ce se întîmplă de fapt ? În București, montajul se face de către Întreprinderea de... mobilă și decorațiuni, întreprindere care a obținut calitatea de beneficiar al contractului cu uzina producătoare de antene. Și atunci te întrebi : de ce nu s-a dat această sarcină unei fabrici de sifoane sau de cuie, de vreme ce întreprinderea de instalații a constructorului sau cooperativa specializată „Radio-Progres" au fost evitate ?

De asemenea, nu este rezolvată problema comenzilor și a desfacerii antenelor colective mai mici, pentru vile și case cu pînă la 10 apartamente, care pot fi realizate de uzinele „Electronica", a desfacerii pieselor de schimb, ca și a cordoanelor pentru racordarea receptoarelor de radio și televiziune etc.

Am intrat în al optulea an de la emiterea ordinului C.S.C.A.S. privind prevederea, încă din proiect, la blocurile noi, a tubulaturii necesare antenelor colective. Totuși, nivelul producției de antene nu acoperă măcar cerințele construcțiilor realizate în țară în cursul unui an, rămînînd deschise atîtea alte probleme. Lipsește, pare-se, „antena" receptivității la o seamă de foruri direct vizate : edili, cooperație, comerț. Cît va mai trebui să treacă pentru soluționarea problemelor ridicate ? Ne raliem părerii acelora care susțin că forul central ce a avut căderea să avizeze și să dispună înzestrarea clădirilor de locuit cu instalații de televiziune, în speță C.S.C.A.S. sau, eventual, alt for central — de pildă Comitetul pentru Problemele Administrației Locale ar trebui să fie învestit și cu puterea de a impune realizarea lor. Sîntem în stadiul cînd antena colectivă trebuie să se bucure de același regim de obligativitate impus la realizarea, în orice bloc nou, a instalațiilor electrice, de apă sau canalizare. Dar pentru aceasta mai este nevoie și de actualizarea unor acte normative, în sensul de a se prevedea montarea antenelor colective pe absolut toate clădirile cu mai multe apartamente, indiferent dacă sînt proprietate de stat sau personală, reglementîndu-se și posibilitatea lichidării pădurilor de antene individuale într-un termen rezonabil, pe baza unor măsuri tehnice elaborate de C.S.C.A.S., M.I.C.M., M.P.T. și, eventual, de Radioteleviziune. De asemenea, ar reveni UCECOM misiunea de a înființa și pregăti unități, secții sau tehnicieni specializați în întreținere și reparații, capabili să răspundă cu operativitate solicitărilor ce li se adresează.

Trecerea la emiterea programelor de televiziune pe două canale impune studierea unitară a problemei antenelor colective și soluționarea paralelă a tuturor aspectelor în cel mai scurt timp.

Al. PLAIEȘU

Ce oferă magazinele pentru garderoba de primăvară

Vitrinele magazinelor ne îmbie cu confecții, țesături și tricotaje, cu articole de galanterie și sport, cu încălțăminte și obiecte de marochinărie de sezon.

Confecțiile, în contexturi și poziții coloristice multiple, sînt reprezentate printr-un sortiment diversificat de pardesie și taioare din tergal, lînă, jerse sau teron, realizate într-o croială modernă.

În pas cu moda în acest sezon, mai toate magazinele sînt aprovizionate cu rochii din țesături cu desene fantezi sau țesături reversibile cu buline, precum și din brocart cu lamé sau din dantele. Încercați să vă convingeți la „Eva".

Este mai vizibilă fantezia creatorilor la confecțiile destinate adolescentelor. Ne referim îndeosebi la pardesiile din țesături din lînă, în culorile la modă.

Sectoarele tricotaje prezintă și ele modele noi de pulovere, jachete, rochii, două piese din lînă pură, ciorapi din bumbac mercerizat.

Tradiționalele țesături din bumbac sînt acum în vreo 180 de desene și în circa 900 poziții coloristice. Se găsesc țesături din poplin în culori potrivite pentru cămăși și bluze bărbătești ; fanteziuri pentru rochii și bluze pentru femei ; imprimeuri din mătase artificială etc.

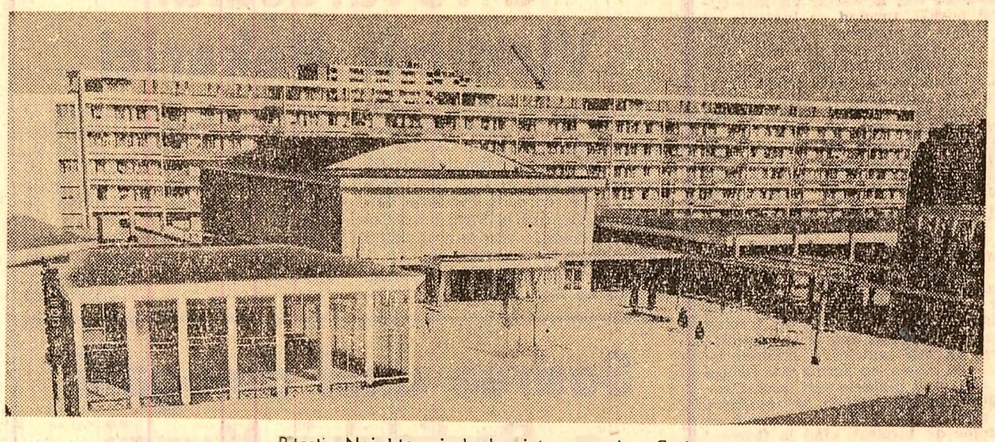

Pitești. Noi blocuri de locuințe pe calea Craiova

HOTĂRÎRILE DE PARTID

(Urmare din pag. I)

în acest an un volum important de construcții și amenajări de drumuri. Faptul că lucrările în acest sector au fost stabilite de 2—3 tovarăși pentru întregul județ, că ei au luat după bunul plac hotăriri asupra cărora trebuiau chemați să se pronunțe mai mulți factori responsabili a făcut ca o serie de trasee importante, economice și turistice, să nu fie prinse în plan. În schimb, se prevedea modernizarea altor drumuri, mai puțin importante. Dezbaterea acestei probleme în comitetul executiv a dus la adoptarea unor hotăriri rationale, economicoase, stabilindu-se urgența de execuție cerută de activitatea economică și turistică din județ.

Sporirea atribuțiilor organelor locale de partid și de stat face să crească mai mult responsabilitatea acestora pentru hotărîrile pe care le iau. Ce valoare prezintă și cu ce efecte se poate solda dezbaterea largă, temeinică înainte de elaborarea unei hotărîri, ne-o arată, între altele, experiența comitetului orășenesc de partid și a consiliului popular orășenesc Dumbrăveni. Consultînd specialiști și numeroși cetățeni, organele locale au ajuns la concluzia că sînt condiții optime pentru a fi înființate în localitate o fabrică de cărămidă, o secție de încălțăminte a cooperației meșteșugărești, se pot amenaja sere, toate în scopul valorificării mai bune a posibilităților existente. Cum este ușor de înțeles, o asemenea hotărîre a organelor locale se bucură de aprobarea deplină a tuturor locuitorilor din oraș, iar prin conținutul, prin scopul ce și-a propus, ea reprezintă un program concret de muncă. Cînd oamenii regăsesc în hotărîri propriile gînduri și aspirații acestea creează emulație, mobilizează.

A devenit o practică a muncii noastre ca problemele majore ale activității economice, politice și socialculturale să le dezbatem, de la caz la caz, în plenarele comitetului județean de partid sau în ședințele de birou. M-aș referi în această ordine de idei la o recentă ședință a biroului comitetului județean de partid în care s-au dezbătut unele aspecte ale acțiunii de organizare științifică a producției din unitățile industriale, insistîndu-se cu deosebire asupra caracterului continuu al acțiunii, și nu ocazional, din cînd în cînd cum am constatat că se întîmplă la uzinele „Mecanica" și „Automatica" din Sibiu, la „Tîrnava"-Mediaș, în întreprinderile industriei locale ca și în alte locuri. Putem afirma cu certitudine că încă în perioada premergătoare ședinței a început să se resimtă efectul unor măsuri cum ar fi reactivizarea colectivelor de organizare științifică a producției și a muncii, studii „uitate" au fost repuse pe masa de lucru în vederea aplicării lor, altele au fost inițiate potrivit cerințelor noi ale producției. S-a reușit acest lucru pentru că în timpul pregătirii ședinței de birou și a hotărîrii pe care urma s-o luăm, membrii comitetului județean de partid, alți activiști și specialiști au examinat în amănunt, împreună cu numeroși comuniști, cadre din conducerea întreprinderilor, ingineri, tehnicieni, muncitori fruntași, măsurile ce se impuneau a fi luate pentru ca organizarea științifică să reintre în „drepturile ei", pentru ca acțiunea aceasta să devină într-adevăr de masă.

Referindu-mă la felul cum elaborăm hotărîrile, socot că este îndreptățit să arăt și unele manifestări care, deși sînt străine spiritului muncii noastre, mai pot fi întîlnite pe alocuri. Unii activiști de partid și de stat, secretari ai organizațiilor de bază sau deputați s-au deprins să le ceară oamenilor „să vină cu propuneri, cu observații" pentru a îmbunătăți hotărîrile ce se iau Ei își îndeplinesc datoria nu atunci cînd fac colecție de propuneri, sugestii care rămîn în carnetul de note, ci atunci cînd le acordă importanța cuvenită. Sînt îndeobște cunoscute cazurile cînd organizațiile sindicale analizează periodic stadiul îndeplinirii planului și cînd oamenii vin cu numeroase propuneri prețioase dar, cum se întîmplă încă, oamenii spun și ei aud. Se întîmplă însă și altfel : uneori se insistă ca *pe loc* să se facă propuneri salvatoare, ca să se dea substanță unei hotărîri, cînd mult mai eficient și normal ar fi ca ședința să fie pregătită temeinic, oamenii avînd răgazul necesar să chibzuiască, să caute soluții temeinic argumentate, judicioase.

Iată și un alt aspect : elaborarea unei hotărîri judicioase care să răspundă cerințelor de progres nu numai că nu exclude, dar ea presupune lupta de opinii, schimbul de păreri, confruntarea experienței, lupta fățișă dintre vechi și nou. E firesc să se întîmple astfel. Nu mi s-a întîmplat însă de puține ori să întîlnesc și mai găsim și astăzi cazuri cînd munca colectivă este înțeleasă în sensul că unul sau 2—3 oameni fabrică proiectul de hotărîre iar comitetul sau organizația îl aprobă mecanic. Aceasta denotă o înțelegere primitivă a principiului muncii și conducerii colective ; votul în sine nu poate însemna în nici un caz că „s-a muncit" în colectiv. Alteori, unii sînt socotiți „specialiști" în elaborarea de hotărîri pentru toate domeniile de activitate, așa că nu e de mirare cînd acestea, deși se referă la probleme total distincte, seamănă între ele ca două picături de apă, sînt abstracte, generale și astfel nu pot avea un caracter mobilizator. Pledăm pentru ca hotărîrile să reprezinte emanația dezbaterii largi, principiale și temeinice dar aceasta nu înseamnă în nici un caz că în procesul lor de elaborare acceptăm discuțiile sterile, transformăm consultarea oamenilor în club de discuții nesfîrșite ; ele trebuie să fie concrete, operative, la obiect, eficace, constructive.

Pentru a ne îndeplini exemplar sarcinile trasate de partid și guvern, trăgînd concluziile și învățămintele cuvenite din plenara C.C. al P.C.R. din 22—25 aprilie a.c., vom munci astfel ca fiecare membru de partid din cei 41 000 cîți numără organizația noastră județeană să se considere coautor la hotărîrile pe care le luăm, participînd activ și răspunzînd la locul lui de muncă pentru felul cum acestea se îndeplinesc.

Noul cod penal

(Urmare din pag. I)

cele mai bune condiții, cît mai corespunzător tradițiilor, firii și intereselor socialiste ale poporului nostru, ca și ale fiecărui om în parte. Căci legea aceasta tinde să asigure respectul legilor care guvernează alcătuirea și existența statului nostru — suveranitatea, independența și unitatea lui, precum și proprietatea socialistă — bun al întregului popor, persoanele de orice natură, socialiste sau individuale, drepturile legale ale acestora, precum și, în general, întreaga ordine de drept, împotriva tuturor celor care le calcă.

Ședința Comitetului Central din aprilie 1968, ca și adunarea activului de partid a Municipiului București din 26 aprilie au dezvăluit grave încălcări ale legalității socialiste. Se vede bine acum, dintr-o prea îndelungă și grea experiență, ce puțin înseamnă prevederile legale și drepturile ce le acordă fără pază — în drept și în fapt — a ordinei legale.

Cuvîntările tovarășului Nicolae Ceaușescu sînt astăzi pentru orice cetățean chezășia că, de-acum înainte, toate drepturile legale vor fi respeciate și abuzurile abolite. Intrarea în ordine legală este pentru noi toți un motiv de optimism, de încredere, de siguranță. Opinia publică, oamenii de toate categoriile au primit cu cea mai vie satisfacție această mare revoluție morală, care va schimba radical atmosfera raporturilor dintre cetățeni și cei chemați să aplice legea. În aceste împrejurări, venirea noului cod penal va însemna charta acestei noi așezări a omului în drepturile sale.

Egalitatea legală, echitabilă pentru toți, cum este cea socialistă, constituie condiția esențială a vieții liniștite de muncă și progres a fiecărui cetățean și, global, a întregii țări. Legalitatea dreaptă și egală pentru toți este climatul progresului și al bunului trai. Dar această complexă ambianță trebuie apărată. Necesitatea aceasta de apărare va deveni tot mai puțin acută, pe măsură ce conștiința socialistă va desăvîrși omul acestei noi societăți, căci atunci fiecare va fi un apărător conștient și constant al legalității socialiste, care corespunde în totul conștiinței sale.

Codul penal nu este o lege contra cuiva, ci o lege pentru toți, pentru apărarea statului nostru, a drepturilor cîștigate prin revoluție cu atîta eroism, abnegație și umanism, a drepturilor și avutului socialist sau particular, a familiei și demnității noastre. Din acest punct de vedere trebuie privit codul penal : *ca un apărător a tot ce ne garantează viața, munca, demnitatea.*

Pentru aceasta trebuie schimbată o mentalitate, creată și justificată în orînduirea capitalistă. Atunci, ordinea legală nu era creată pentru popor, ci pentru asigurarea cu străşnicie a privilegiilor și drepturilor abuzive ale clasei dominante în contra poporului, iar codul penal nu era decît codul represaliilor jandarmerești împotriva celor ce ar fi cutezat să se atingă de acele privilegii, de dreptul sacrosanct de proprietate al moșierilor pe milioanele lor de hectare.

Acel cod penal era — dacă voiți — și el *pentru* ; era pentru ocrotirea nelegiuirii moșierimii și capitaliștilor, cu un cuvînt a exploatatorilor. Dar era și *contra* — contra celor exploatați sălbatic, ce se zbăteau în mizerie și umilință. O atitudine de ostilitate, de neaderare, de ură chiar, împotriva codului penal de atunci și a celor care-l aplicau, era justificată. Cu cît nedreptatea socială era mai mare, cu atît tentația, și chiar obligația de a călca legile nedrepte, era și ea mai mare și, totodată, și sancțiunile mai grele. Cine era beneficiarul unei situații nedrepte avea de ce se teme. Și conștiința acestei nedreptăți, ca și dimensiunile beneficiului îi făceau să se teamă tare, și deci să ia măsurile cele mai sălbatice chiar în afara cadrului legii (vezi anul 1907).

Caracterul, fondul moral al noului cod penal, socialist, este exact contrariul. El apără cuceririle poporului, legalitatea acestuia, legalitatea socialistă. E un instrument de apărare a fiecărui cetățean. E o lege a lui. Așa că fiecare trebuie să vegheze la aplicarea ei pentru a păstra drepturile acordate în această orînduire. Apărarea legalității socialiste este un imperativ al conștiinței omului socialist, este un înalt fapt moral, căci e act de salvare a supremei dreptăți împotriva celor ce vor să o încalce.

Într-un stat socialist în care timpul și experiența au desăvîrșit în fiecare cetățean conștiința socialistă și în care echitatea orînduirii nu mai generează criminalitate, încălcări ale legalității socialiste nici nu ar trebui, în mod logic, să existe. Din păcate, mentalitatea veche a mai lăsat drojdii impure în unele minți. Codul penal este de aceea o necesitate.

A evidenția aici toate prevederile ar însemna să reproduc și să analizez cea mai mare parte a codului, ceea ce nu poate încăpea într-un simplu articol.

Dar fiindcă are atîta înțelegere omenească, codul penal este în același timp și *drept*, și *ferm*. Legalitatea socialistă trebuie apărată. În această privință nu încape compromis. „Dura lex, sed lex" e un dicton strămoșesc celebru, care are un înalt suport moral acum, cînd legea apără drepturile cîștigate cu jertfe ale poporului. Din începutul odei a III-a a lui Horațiu au rămas înscrise, printre locuțiunile civilizației umane, cuvintele : *„Iustum et tenacem"*, adică omul just și ferm. Noul Cod penal se arată asemeni acelui om : *just și ferm*. Tenacitatea este justificată de justețe.

Autoritatea legilor, care sînt ale noastre, izvorăște din geneza lor populară, socialistă, din noblețea scopului pe care îl urmărește. Această autoritate sîntem datori să o apărăm ca pe unul din drepturile noastre cele mai de preț.

SÎNT UTILIZATE TOATE POSIBILITĂȚILE DE SPORIRE A PRODUCȚIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚIE?

SĂ FIE ACTIVIZATE TOATE REZERVELE DE PRODUCȚIE ALE MINISTERULUI INDUSTRIEI CONSTRUCȚIILOR

Este bine cunoscut faptul că majoritatea covîrșitoare a sortimentelor, ca și cantitățile cele mai importante de materiale de construcție sînt produse de unitățile Ministerului Industriei Construcțiilor. Din acest considerent, am socotit nimerit să începem ancheta noastră tocmai la acest organ economic central. Aici am avut o convorbire cu ing. **Dumitru Mosora**, ministrul industriei construcțiilor.

— Din sondajele noastre ca și din sesizările primite la redacție din partea unor conducători de șantiere, se desprinde că pe un șir de șantiere activitatea nu s-a desfășurat și continuă să nu se desfășoare normal tocmai din cauză că nu dispun de anumite materiale de construcții. De asemenea, pe piață se face simțită lipsa unor materiale de construcții. Ce părere aveți despre aceasta?

— Despre o insuficiență efectivă de materiale de construcții se poate vorbi doar în legătură cu fondul pieței. Cît privește șantierele, personal, consider că ele au tot ceea ce le trebuie. Dacă s-a ajuns la situații de genul celor amintite, socotesc că vinovate sînt în primul rînd conducerile șantierelor, care încalcă disciplina de producție, în sensul că nu consumă materialele repartizate pentru acele obiective care sînt trecute în plan sau pentru devansarea acelor lucrări care condiționează un flux normal de realizare a investiției. La aceasta se adaugă, bineînțeles, și încălcarea disciplinei contractuale de către unele întreprinderi aparținînd ministerului nostru sau altor organe economice.

— Ce măsuri intenționează să aplice anul acesta ministerul pentru dezvoltarea producției de materiale de construcții la nivelul actualelor necesități?

— Pe baza unui studiu întocmit în cursul anului trecut, completat cu rezultatele analizelor recent întreprinse, am stabilit căile de accelerare a ritmului de dezvoltare a producției de materiale de construcții și măsurile concrete necesare pentru atingerea acestui scop. Așa, bunăoară, au fost întreprinse și realizate încă din anul precedent, sau sînt în curs de desfășurare, acțiuni privind eliminarea „locurilor înguste" în fabricile existente, sporirea anumitor capacități de producție prin folosirea intensivă a spațiilor și instalațiilor existente în fabrici, intrarea în funcțiune înainte de termen a unora dintre noile obiective industriale — de exemplu, cele două fabrici de tuburi de azbociment de la Medgidia și Tg. Jiu — cît și punerea la punct a fabricației la obiectivele noi, intrate mai recent în fabricație, cum sînt fabricile de prefabricate Militari-București și Craiova, în vederea atingerii parametrilor proiectați.

Aceste măsuri, conjugate cu cele rezultate din acțiunea de organizare științifică a producției, care sînt în curs de aplicare, ne-au oferit posibilitatea să stabilim pentru acest an, prin plan, sarcini de producție superioare celor preconizate în cincinal. **Valoarea producției globale a ramurii materialelor de construcții crește astfel în 1968, față de anul precedent, cu 14,3 la sută, din care cea aferentă Ministerului Industriei Construcțiilor cu 15,6 la sută.** Sporuri mari am prevăzut tocmai la materialele cheie: 23,6 la sută la ciment și 21,3 la sută la materiale de zidărie. Întrucît la unele materiale cerințele din acest an se mențin mai ridicate decît sporurile prevăzute prin plan, am analizat din nou resursele ce ar putea fi valorificate suplimentar. S-au identificat, astfel, posibilități de creștere a producției de plăci de azbociment cu circa 300 000 m p și de tuburi de azbociment cu 30 de km. De asemenea, se vor produce peste prevederile planului 2,5 milioane bucăți țigle, 300 000 m p geam tras, 500 t articole sanitare din porțelan, 1 500 t vată de sticlă și alte materiale.

— Dacă ținem seama că, în primele 4 luni ale acestui an, unele unități nu și-au îndeplinit integral sarcinile prevăzute, iar alte capacități lucrează sub nivelul parametrilor proiectați, se poate aprecia că în sectorul de materiale de construcții există încă rezerve nevalorificate.

— Într-adevăr. Deși pe ansamblul ministerului, în trimestrul I a.c. realizarea planului a decurs în general bine, nu există motive să fim liniștiți. Spun aceasta din cel puțin două motive: pe de o parte, că cerințele de materiale de construcții sînt în curs de creștere, în vreme ce unele capacități puse de curînd în funcțiune — Fabrica de prefabricate din Călărași și mai ales Fabrica de ciment și var de la Birsești-Tg. Jiu — continuă să lucreze sub potențialul scontat. În plus, tot anul acesta urmează să intre în funcțiune noi capacități de producție. De aceea, problema centrală pentru noi rămîne asigurarea condițiilor de funcționare normală a acestor noi obiective și atingerea parametrilor proiectați. Oricît de incomod ne-ar fi, trebuie să recunoaștem că atît organele din minister, cît și conducerile actualelor unități ce nu și-au atins parametrii proiectați nu au acționat cu suficientă operativitate și exigență.

Se desprinde, deci, o primă concluzie: deși în acest an conducerea Ministerului Industriei Construcțiilor și majoritatea întreprinderilor în subordine au luat măsuri de creștere a producției materialelor de construcție, în anumite unități nu s-a reușit să se conecteze întregul potențial de producție la necesitățile în continuă creștere ale șantierelor și pieței.

INDUSTRIA LOCALĂ A INTRAT ÎN ALERTĂ?

Sarcini importante în domeniul producției de materiale de construcții revin și industriei locale. Deci o discuție de principiu era absolut necesară și la organele care coordonează această activitate. La Comitetul pentru problemele administrației locale ne-am adresat tov. **Aurel Radu**, directorul adjunct al Direcției industriei locale. „Cererile sporite de materiale de construcție apărute în ultimul timp au pus în stare de alertă și întreprinderile industriei locale. Procesul a cunoscut o activizare și mai mare o dată cu trecerea la noua organizare administrativ-teritorială. Consiliile populare județene provizorii au întocmit studii minuțioase care vizează valorificarea intensă, încă din acest an, a resurselor locale de materiale de construcție. Chiar cu cîteva zile în urmă — ca să exemplific cu primul caz ce-mi vine în minte — Consiliul popular județean provizoriu Covasna ne-a solicitat să-l ajutăm să construiască, pe lîngă cele două fabrici de cărămidă existente, o a treia. De asemenea, ni se solicită sprijinul în elaborarea unui studiu pentru raționalizarea și impulsionarea exploatării agregatelor. **Potrivit celor mai recente aprecieri, industria locală are posibilitatea să producă în acest an peste 850 de milioane cărămizi, cantitate ce depășește net orice alte previziuni inițiale pentru această perioadă.** S-au alocat încă din toamna anului 1967 fondurile necesare pentru dezvoltarea capacităților la uscătorii, procurarea utilajelor pentru halele de presare. Au fost construite noi linii tehnologice de materiale de zidărie la Dorohoi, Vaslui, Gherla, Sintimbru, Bălteni-Dolj".

— După cîte știm, creșterea necesităților de prefabricate a impus trecerea producției multor sortimente în nomenclatorul industriei locale. Concret, ce au întreprins unitățile industriei locale pentru punerea în aplicare a acestei indicații?

— În fiecare județ s-a trecut la crearea unor ateliere în care să se execute diferite prefabricate din beton cerute în zona respectivă: tuburi de scurgere, borduri, dale etc. S-au luat măsuri de impulsionare a producției de spalieri de vie în acele județe unde asemenea produs este solicitat. De exemplu, în județul Olt s-a organizat o unitate de prefabricate care acoperă integral, pe plan local, toate nevoile. Industria locală a preluat în acest an și fabricația unor sortimente produse pînă acum doar de întreprinderile republicane. Unele dintre acestea sînt fișiile cu goluri. Fabricația acestui produs ridică însă probleme serioase. Utilajele necesare liniilor tehnologice de fișii cu goluri trebuiau să fie executate de întreprinderile constructoare de mașini. În cele din urmă s-a hotărît ca execuția acestora să treacă la întreprinderile metalurgice ale industriei locale. Sarcina ni s-a dat, dar materialele necesare, respectiv tablă și anumite profile de oțel, nu le putem obține cu nici un chip. Conform planurilor de producție ale întreprinderilor de industrie locală, aceste utilaje trebuie să fie instalate pînă cel tîrziu la jumătatea lunii iunie. În eventualitatea că această dată nu se respectă, va fi serios afectată producția de prefabricate în județele Brașov, Mureș, Hunedoara, Bihor, Harghita și Dolj.

ESENȚIALUL: REALIZAREA ȘI DEPĂȘIREA CAPACITĂȚILOR DE PRODUCȚIE PLANIFICATE

După ce ne-am făcut o imagine de ansamblu asupra posibilităților de sporire în acest an a producției de materiale de construcții, am urmărit în detaliu, în cîteva întreprinderi republicane și de industrie locală, cum sînt valorificate practic aceste resurse. Ne-am oprit, în primul rînd, asupra aspectelor care vizează utilizarea capacităților de producție.

Din investigația făcută la întreprinderea de prefabricate din beton armat „Progresul" din Capitală, am reținut preocuparea acestui colectiv pentru utilizarea cu randamente înalte a potențialului tehnic și uman al întreprinderii. În condițiile unui plan de producție sporit față de anul 1967 și cu un efectiv de muncitori mai mic decît cel din anul trecut, în primul trimestru a.c. întreprinderea a livrat șantierelor importante cantități suplimentare de prefabricate; cu 22 la sută mai mari au fost livrările la elemente de răsadniță, cu 20 la sută la spalieri de vie, cu 11 la sută la panouri de locuințe și cu 9 la sută la alte elemente prefabricate din beton armat. În primele 20 de zile ale lunii aprilie a.c. de asemenea fuseseră produși în plus peste 500 m c prefabricate.

De relevat este și preocuparea colectivului acestei fabrici pentru adaptarea producției la nevoile șantierelor. Acum, cînd lucrările de construcții de locuințe sînt pe isprăvite în unele cartiere ale Capitalei, unde „Progresul" livra panouri, un nou produs, mult solicitat de șantierele industriale — grinzi cu inimă plină din beton precomprimat cu deschideri de 18 m — este pus la punct pentru introducere în fabricație. La cererea șantierelor Ministerului Energiei Electrice, de asemenea, s-a organizat pe o platformă deschisă o linie pentru stîlpi speciali. „Anul acesta vom reprofila circa 60 la sută din capacitatea de producție a fabricii, orientîndu-ne spre acele sortimente care sînt insistent solicitate de șantiere — ne spune tov. **Nicolae Topa**, inginer șef adjunct. În acest scop am făcut recent o seamă de reorganizări la fluxurile tehnologice".

După o perioadă îndelungată, cînd nu și-a realizat sarcinile de plan, fabrica de cărămizi, țiglă și blocuri de beton „Reconstrucția"-Feldioara și-a găsit cadența, încheind primul trimestru din acest an cu rezultate importante. Prevederile planului au fost depășite cu 11,3 la sută la producția de cărămizi și cu 52,4 la sută la cea de blocuri. Acest reviriment se datorește îndeosebi măsurilor luate de colectivul întreprinderii — dintre care amintim: perfecționarea tehnologiei la linia de fasonat cărămizi, îmbunătățirea amestecului în depozitul de materie primă, înlocuirea zgurei de Hunedoara la confecționarea blocurilor de beton cu scorie bazaltică de Racoș — și, în general, organizării mai bune a producției și a muncii.

Cu tot acest început promițător, realizarea celor 24 milioane cărămizi, 16,6 milioane țigle și 30 milioane blocuri de beton, prevăzute în planul pe acest an, rămîne încă sub semnul întrebării. Însăși conducerea întreprinderii manifestă o mare doză de scepticism în ce privește îndeplinirea planului pe întregul an. „Chiar dacă pe primul trimestru planul a putut fi îndeplinit, marile probleme care stau în fața unității noastre și de care depinde în ultimă instanță realizarea planului pe acest an, ca de altfel și în anii următori, sînt încă nerezolvate" — ne-a spus ing. **Aurelian Popescu**, directorul întreprinderii.

Ca un factor-frînă în realizarea planului se prefigurează desfășurarea anormală a lucrărilor de investiții de aici. Fabricarea în acest an a celor 30 milioane blocuri de beton, cît s-a prevăzut, este condiționată de darea în exploatare a celei de-a doua linii de fabricație, cu o capacitate de 10 000 blocuri într-o primă etapă. Lucrarea are termen de intrare în funcțiune în luna iunie. Dar pînă la ora actuală, lucrările de construcții nici nu au început prea bine. Abia de cîtva timp s-a deschis finanțarea. După cum ni s-a spus, întîrzierea începerii lucrărilor se datorește neasigurării la timp de către ministerul de resort a documentației tehnice. Deși lucrarea costă aproape 5 milioane lei, pînă în prezent în planul de investiții al întreprinderii s-a introdus doar suma de 1 milion lei. În asemenea condiții, este pe deplin îndreptățită îngrijorarea conducerii întreprinderii privind îndeplinirea planului la blocuri de beton.

În industria locală, eforturile de sporire a capacităților sînt orientate cu precădere în direcția modernizării procesului de fabricație și a sincronizării diferitelor faze tehnologice. La Direcția industriei locale din județul Mureș, ing. **Ștefan Gedö** ne informează că, pentru a echilibra potențialul capacităților de presare a cărămizilor cu cele de uscare și ardere, recent au fost construite uscătorii semiartificiale de peste 800 m p. 8 tunele de uscare și un cuptor de ardere cu o capacitate anuală de aproximativ 13 milioane de cărămizi.

Ne sînt prezentate și cîteva inițiative lăudabile ale unor conduceri de unități ale industriei locale. La secția sezonieră Suseni a I.L.M.C. Tg. Mureș, activitatea de producție a început încă în luna ianuarie a.c., uscarea cărămizilor făcîndu-se în cuptor, după scoaterea cărămizilor arse, cu ajutorul căldurii recuperate de la faza de ardere. Pe această cale, numai în trimestrul I a.c. s-a obținut o producție suplimentară de peste 215 000 bucăți cărămizi. Conducerea acestei întreprinderi intenționează ca, la sfîrșitul lunii octombrie, cînd normal se încheie activitatea sezonieră, să nu întrerupă, ci să continue producția, uzînd de același procedeu.

Pentru a se înlătura neajunsurile din anul trecut, cînd imense cantități de cărămidă au fost rebutate datorită înghețului, cît și pentru a satisface cerințele crescute ale numeroaselor șantiere din județul Argeș cu acest sortiment, unitățile de industrie locală de aici au întreprins anul acesta ample acțiuni de dezvoltare și modernizare a fabricilor. Următoarea cifră este elocventă: în acest an, în județul Argeș se va realiza o producție suplimentară de cărămidă de 7 milioane bucăți. Importante lucrări se fac la unitatea din Budeasa. Printre acestea enumerăm construcția a 6 tunele de uscare, a unui nou cuptor circular pentru ars și a unui depozit de argilă. Tot aici se construiește o centrală termică necesară procesului de aburire, atît în timpul verii, cît și pe timp friguros, permițîndu-se astfel reducerea ciclului de uscare cu 30 la sută și introducerea în fabricație a unui nou sortiment: cărămidă eficientă.

Capacitățile de producție sînt în creștere și la fabricile de cărămidă din Cîmpulung Muscel, Curtea de Argeș și Vața. De menționat este faptul că **toate eforturile sînt canalizate spre a se asigura producției de cărămidă un caracter permanent în tot cursul anului.** În acest scop au fost întreprinse cîteva măsuri de mare importanță: pregătirea, macerarea și transportarea în depozitele apropiate a argilei și degresantului; asigurarea cu forța de muncă necesară pentru 2 schimburi la operațiile de uscare și presare și 3 schimburi pe zi la ardere; aprovizionarea ritmică cu combustibil și piese de schimb.

Preocupările organelor locale din județul Covasna sînt orientate în două direcții bine definite. Pe de o parte, ele urmăresc să dezvolte capacitățile actuale de fabricare a cărămizilor și, în paralel cu aceasta, să prospecteze noi rezerve de argilă. În primul caz au fost luate măsuri pentru modernizarea și sporirea producției la unitățile de fabricare a cărămizilor existente în județ. După cum ne informează tov. **Iulian Popa**, șeful serviciului producție al Direcției industriei locale Covasna, măsurile luate vor duce chiar în acest an la dublarea producției de cărămizi. Cît privește cel de-al doilea aspect, s-au și depistat de pe acum cîteva importante rezerve de argilă.

În cursul anchetei am constatat că importante posibilități de creștere a producției de materiale de construcții, în special de cărămidă și țiglă, se pierd din pricina modului defectuos în care evoluează lucrările de investiții. Cuptorul de ardere a cărămizilor de la fabrica din Tîrnăveni, cu o capacitate anuală de 13 milioane bucăți, trebuia să intre în funcțiune la 30 martie a.c. Acum se spune că cuptorul va fi gata către sfîrșitul lunii iunie. Din toată această amînare, la ora actuală un singur lucru este cert: ritmul de lucru pe șantierul microraionului Tudor Vladimirescu din Tg. Mureș a scăzut tocmai din pricina lipsei de cărămidă, cea care era așteptată de la Tîrnăveni.

Cu toate că tovarășii care coordonează industria locală a județului Brașov au dovedit preocupare pentru sporirea producției de cărămizi, ceea ce s-a realizat pînă acum nu este încă pe măsura posibilităților. Motivul care se invocă — lipsa argilei — nu este de natură să liniștească pe cineva. Este un fapt că în domeniul prospectărilor s-a făcut încă puțin pe planul județului și, de aceea, este absolut necesar să se întreprindă studii serioase în scopul descoperirii unor zăcăminte de argilă care să permită creșterea mai rapidă a producției de cărămizi.

În cursul anchetei s-a ivit și o altă problemă. Dacă în unele județe, de pildă Brașov, sînt satisfăcute cerințele la var, în altele acest material continuă să lipsească. În județul Mureș, capacitatea unităților specializate abia acoperă necesitățile șantierelor, cererile populației rămînînd în cea mai mare parte nesatisfăcute. Din discuția cu cadrele de conducere ale industriei locale s-a desprins ideea că actualele cereri sporite ar putea fi acoperite prin producerea unor cantități suplimentare de var în cuptoarele de ars piatră ale fabricilor de zahăr din județ, care nu funcționează pentru nevoile respectivelor întreprinderi decît 4—5 luni pe an. Prin prelungirea timpului de funcționare, lucru pe deplin posibil, s-ar putea obține în plus circa 36 000 tone de piatră de var, cantități care ar acoperi integral cererile la fondul pieței. Propunerea ni se pare interesantă și aptă de a fi extinsă și în alte situații similare.

O MALADIE A ACESTUI DOMENIU CE TREBUIE ERADICATĂ: REBUTUL

Din anchetă a reieșit că, chiar cu actualul potențial de producție, posibilitățile de aprovizionare a șantierelor și populației ar spori dacă s-ar reduce considerabil rebuturile — această plagă care are încă destulă vigoare în multe întreprinderi republicane sau locale producătoare de materiale de construcții. Am urmărit acest aspect și la fabrica de prefabricate „Progresul" din Capitală. Deși aici rebutul a scăzut considerabil în primul trimestru a.c. față de anul trecut, valorile care se irosesc sînt încă destul de însemnate: produse în valoare de 70 000 lei au fost rebutate și lor li se adaugă alte cîteva zeci de mii rezultate din declasările de produse.

În fabricile de cărămizi și țigle fenomenul rebuturilor înregistrează o evoluție îngrijorătoare. De pildă, în acest an la fabrica din Urziceni rebuturile au crescut simțitor chiar față de anul trecut: 13,4 la sută la cărămizi și 18 la sută la țigle. Producția distrusă echivalează cu circa 150 000 lei, sumă în spatele căreia, ținînd seama de costurile relativ scăzute ale acestor materiale, se ascund impresionante cantități fizice. Cauza: în covîrșitoarea majoritate a cazurilor este vorba de neatenția în manipularea produselor. Dacă numai chiar și o parte din aceste cantități ar scăpa de rebutare, incontestabil că la scara economiei naționale s-ar înregistra un plus important la producția unor asemenea materiale.

Nivelul rebutului se menține ridicat și în unitățile industriei locale. Potrivit aprecierii conducătorului tehnic al I.L.L. Tîrnăveni, **Frideric Orendi**, cărămida pierdută de la începutul anului datorită arderii în cuptoare deschise echivalează cu necesarul pentru 25 de apartamente. Amenajarea unor acoperișuri ușoare deasupra cuptoarelor de ardere ar salva o bună parte din cărămida care acum se irosește prin degradare.

Cele cîteva cazuri amintite pledează convingător și clar în favoarea creării și menținerii unei atmosfere de intoleranță în acțiunea de diminuare și eradicare a rebutului. **Abandonarea acestei acțiuni chiar și pentru o scurtă perioadă de timp oferă un cîmp liber de manifestare pentru nepăsarea și indolența acelora aflați în discordie cu simțul de bună gospodari.**

Ce anume se cuvine să subliniem în concluzie? Cert este că indicațiile conducerii partidului și statului de a se dezvolta rapid producția materialelor de construcție, pentru a se acoperi integral necesitățile șantierelor și populației, au găsit un ecou favorabil în marea masă a producătorilor. Studiile și analizele efectuate în întreprinderile din industria republicană, cît și cele din industria locală au relevat că există mari rezerve și posibilități de sporire a producției. Pentru atingerea obiectivelor propuse important este ca pretutindeni să se acționeze cu perseverență. Organele care coordonează acest sector pe plan republican și local trebuie să facă totul pentru înlăturarea deficiențelor care trenează, să pună în mișcare toate pîrghiile și posibilitățile de amplificare a producției de materiale de construcții, în scopul de a se acoperi cerințele șantierelor noilor investiții și nevoile fondului pieței în continuă creștere.

Anchetă realizată de:
Ioan ERHAN, Gheorghe CÎRSTEA, Nicolae MOCANU și Lorand DEAKI

Pentru recolta 1968

(Urmare din pag. I)

condițiile acestui an irigarea fiind singura metodă în stare să asigure obținerea unei producții satisfăcătoare la hectar. Trebuie, de asemenea, să se facă **udatul pomilor fructiferi**, îndeosebi al celor plantați în această primăvară, precum și al **viței de vie**.

Cu cea mai mare răspundere trebuie privită, peste tot, problema **asigurării bazei furajere**, deoarece de aceasta depinde starea efectivelor de animale și producția acestora nu numai în acest an, dar și în următorii cîțiva ani. Iată de ce, încă în aceste zile să se treacă cu toate forțele la cositul lucernei, iar după strînsul recoltei să se facă o udare abundentă, pe terenurile irigabile, folosindu-se 800—1 000 metri cubi de apă la hectar. După udare, pe măsură ce pămîntul se zvîntă, lucernierele să fie grăpate energic cu grapa cu colți. Deoarece culturile anuale de nutreț — borceagurile, iarba de Sudan, porumbul masă verde și pentru siloz — sînt mari consumatoare de apă, este necesar ca după udările de răsărire să se aplice, în continuare, cîte 600—800 mc de apă la hectar la intervale de 10—12 zile.

Întrucît irigațiile și udările constituie principala măsură prin care se pot combate cu eficiență sporită efectele negative ale secetei și să se obțină pe această cale recolte mari, este necesar ca organele agricole, cadrele de specialiști din unități, toți oamenii muncii din agricultură să acorde cea mai mare atenție acestei importante acțiuni. Pe baza indicațiilor conducerii de partid și de stat, Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție au dat indicații menite să asigure folosirea rațională a întregii suprafețe amenajate pentru irigat și să se sporească substanțial suprafețele care să fie udate. În acest scop, într-un termen cît mai scurt, colective de specialiști de la direcțiile agricole județene, trusturile I.A.S. și uniunile județene ale cooperativelor agricole de producție au sarcina de a analiza împreună cu conducerile și specialiștii din unitățile agricole în care există suprafețe amenajate pentru irigat situația asigurării utilajelor de pompare și irigare și să ia măsuri ca, prin bazele de aprovizionare sau prin redistribuire între unitățile agricole, **să se asigure completarea urgentă a întregului utilaj de irigații necesar** în așa fel încît unui grup mobil de irigare să nu-i revină mai mult de 30—40 ha. Trebuie analizată, împreună cu conducerile diferitelor unități economice din județe, posibilitatea sprijinirii pentru întreaga perioadă de irigație cu grupuri de pompare a unităților agricole.

Este necesar ca organele agricole județene, cu sprijinul consiliilor populare județene, să organizeze colective de tehnicieni și muncitori calificați din stațiunile de mașini și tractoare, întreprinderile agricole de stat, uzinele de reparații și alte unități economice de pe raza județului, care să **verifice în fiecare unitate agricolă starea tehnică a utilajelor, să sprijine unitățile pentru punerea în funcțiune și exploatarea lor neîntreruptă.** Pentru a asigura în permanență funcționarea cu maximum de eficiență a tuturor agregatelor de pompare și a utilajului de irigare, este necesar să se asigure piesele de schimb și dispozitivele necesare și cantități suficiente de carburanți.

În scopul utilizării, zi și noapte, a agregatelor de udare este necesară organizarea echipelor de lucru în 3 schimburi, precum și a echipelor de intervenție pentru depanarea operativă a tuturor defecțiunilor ce vor surveni.

Pentru a se putea iriga suprafețe cît mai mari, este necesar să **se impulsioneze ritmul de execuție a amenajărilor locale planificate pentru acest an, precum și altele noi.** În vederea terminării acestor amenajări cît mai curînd posibil trebuie mobilizate toate forțele de muncă existente în unități. Pentru ca aceste suprafețe să poată fi irigate integral și la timp, este necesar ca organele agricole județene să dirijeze utilajele de pompare și de aspersiune în funcție de suprafețele amenajate.

Necesitatea extinderii într-un termen foarte scurt a suprafețelor ce urmează a se iriga impune ca, cu ajutorul organelor tehnice de specialitate de la direcțiile agricole județene, DRIFOT-uri, direcțiile de gospodărire a apelor etc, să se stabilească **soluții operative, eficiente de folosire a unor posibilități și surse locale.** În acest scop este necesară folosirea fiecărui curs de apă, din care să se pompeze cu grupuri mobile apa necesară irigării. De asemenea, să se execute **canale provizorii simple**, în care să se pompeze apa necesară și apoi, fie prin scurgere la suprafață, fie prin folosirea unor agregate mobile, să se irige suprafețele învecinate. În același scop, să se folosească și alte surse locale, ca mici **acumulări de apă, bălți, iazuri, eleștee.** O sursă importantă o constituie executarea pe suprafețele unde apa freatică este la adîncimi convenabile a unor **puțuri** din care să se poată pompa cu grupurile mobile de aspersiune apa necesară irigării suprafețelor învecinate, aceasta în mod deosebit în Lunca Dunării și a riurilor interioare, precum și pe alte suprafețe în care apa freatică este la adîncime mică.

Lupta împotriva secetei, pentru asigurarea recoltei este o chestiune de interes național, o înaltă îndatorire patriotică a tuturor oamenilor muncii de la sate. Iată de ce este util ca în acest scop să fie mobilizate toate forțele — de la tineretul școlar pînă la cei mai vîrstnici țărani muncitori — în vederea **folosirii tuturor mijloacelor (cisterne, butoaie, căzi, găleți) ce stau la dispoziția fiecărei unități și a fiecărei familii în parte în vederea transportului apei și a udării legumelor, plantațiilor de vii și pomi, a tuturor culturilor agricole.**

Întrucît în această perioadă de secetă culturile însămînțate în încintele îndiguite beneficiază de influența favorabilă a apei freatice care se găsește la adîncimi mici, este necesar ca organele agricole, conducerile unităților să ia toate măsurile în vederea **cultivării întregii suprafețe scoase de sub inundații atît în Lunca Dunării cît și în luncile riurilor interioare.** Organele agricole trebuie să verifice neîntîrziat în fiecare încintă îndiguită situația suprafețelor neînsămînțate și să ia măsuri corespunzătoare pentru ca într-un timp cît mai scurt suprafețele respective să fie lucrate și însămînțate.

Direcțiile agricole, specialiștii din unitățile de producție, lucrătorii din întreprinderile agricole de stat și S.M.T., membrii cooperativelor agricole au datoria să participe cu cea mai mare **răspundere** la ducerea la îndeplinire a acțiunilor **vaste care** se întreprind în vederea irigării și udării **culturilor**, la aplicarea celorlalte lucrări de **care depind prevenirea** și înlăturarea efectelor **dăunătoare ale secetei**, pentru asigurarea **recoltei din acest an.**

PE FONDUL DISPUTEI IDEOLOGICE PRIVITOARE LA ANGAJAREA MORALĂ A ARTEI

opinii

O discuție cu privire la vocația morală a literaturii ar fi fost acum cincisprezece—douăzeci de ani superfluă. Omenirea avea în urmă cel mai cinic război din cîte au lovit-o în decursul istoriei sale și era de neconceput demisia literaturii din funcția etică pe care o îndeplinea în favoarea umanității. Teoriile mai vechi, privind gratuitatea faptului artistic nu găseau audiență, iar vocația morală a literaturii nu putea fi contestată. În ultimii ani, s-a produs însă o resurecție a încercărilor de „dezangajare" a literaturii și, ca urmare, s-a înviorat disputa dintre cele două teorii adverse referitoare la sensul fundamental al artei: arta ca joc dezinteresat și arta ca expresie a unor idei și idealuri (etice, sociale, naționale etc.), disputa în care se investesc astăzi energii noi. Dacă s-au ivit argumente inedite și partizani proaspeți, esența înfruntării e neschimbată. De altfel, așa cum remarcă René Wellek și Austin Warren, în „Teoria literaturii" — „Istoria esteticii aproape că ar putea fi rezumată ca un proces dialectic în care teza și antiteza sînt *dulce et utile*, cele două epitete date de Horațiu : poezia este plăcută și utilă". Greșeala a constat întotdeauna — arată autorii citați — în separarea termenilor, în absolutizarea unuia sau a celuilalt. Iar Tudor Vianu, în „Tezele unei filozofii a operei", apărute postum, demonstrează insuficiențele ambelor teze, insuficiențe ce decurg din reducție și unilateralizare.

Spiritul contemporan larg, echilibrat, mai receptiv ca oricînd, dar și mai capabil de a discerne valorile, nu poate privi decît cu dezaprobare atît teoretizarea artei ca amuzament spontan, dezinteresat, străin voinței, efortului creator și implicațiilor umane (sociale, morale, psihologice), cît și teoretizarea artei ca expresie directă, simplă, a unor norme strict și pur instructive. Și una și cealaltă dintre tendințe duc la schematizarea și canonizarea actului artistic.

În dorința firească de a inova, de a alipi literaturii cîmpuri noi, nefrecventate de predecesori, sau de a repune în drepturi forme de manifestare artistică izolate cîndva, unii au proclamat abolirea modurilor tradiționale (în roman, sau în dramaturgie), distrugerea limitelor de expresie și dezavuarea oricărui catehism estetic. Așa s-a întîmplat cu „noul roman" sau cu „teatrul absurdului". Importantă însă ni se pare nu încercarea de a dinamita vechile construcții, de a răsturna norme literare (istoria literaturii a trecut prin numeroase revoluții, prin și mai numeroase simulacre de revoluție și, din acest punct de vedere, nimic nu este surprinzător), ci capacitatea sau incapacitatea noilor modalități și formule artistice de a-și integra valorile umane ale momentului contemporan, de a împlini rostul dintotdeauna al literaturii, acela de comunicare prin frumos, de elevare spirituală a omului.

Încercările, exercițiile sau experimentele — cum vrem să le numim — ale unor prozatori sau dramaturgi (mă gîndesc acum îndeosebi la aceste moduri ale literaturii) sînt conduse nu o dată de legitima necesitate a achiziționării de noi zone pentru proză și teatru, a preschimbării tehnicii artistice și dobîndirii unor perspective inedite asupra omului și ideilor contemporane. În măsura în care aceste exerciții nasc lucrări de literatură autentică, străbătute de idei și observații interesante, conținînd substanță artistică proprie, ele merită, credem, să fie discutate cu toată seriozitatea, fără prejudecăți restrictive, într-un spirit de responsabilitate matură. Nu este foarte simplu pentru critică să deosebească, în această rețea de tendințe și stiluri, talentul de nontalent, personalitatea de impostură, elementele viabile de cele caduce dinlăuntrul aceluiași organism literar. Dificultatea s-a făcut simțită și extremismul critic n-a întîrziat să apară în paginile unor reviste. Fiind vorba, în majoritatea cazurilor, de autori tineri, aflați la întîiul volum sau la primele apariții în presă ori pe scenele unor teatre, explozia laudativă neacoperită sau intoleranța obtuză au, deopotrivă, efecte derutante. Trebuie apărată literatura, ca formă de manifestare specifică și diversă, incompatibilă oricărui exclusivism, de ceea ce îi este străin ; iar străine îi sînt în mod egal schematismul didacticist (care a rămas cu un temperament de acțiune restrîns) cît și un anume schematism tehnicist (a cărui ispită pare acum ceva mai puternică). Dacă primul nu face decît să compromită funcția morală a literaturii prin vulgarizare, al doilea o neglijează, printr-un soi de sterilizare a scrisului de orice semnificație sau consens, prin disprețuirea a tot ce e contingență, intenție morală, conștiință a realului. Apar proze sau piese de teatru (rareori discutate efectiv de critică, adesea primite cu salve sărbătorești, ori cu notițe evazive și inconsistente) care, scrise cu mai mult sau mai puțin talent, reactualizează chestiunea sensului moral al literaturii.

În timp ce unele scrieri ale tinerilor rezolvă mereu alte necunoscute ale ecuației umane, împrospătează observația asupra vieții, configurează destine, tipuri, introduc idei și unghiuri inedite în interpretarea existenței contemporane și, implicit, comunică un crez moral, conform accepției frumosului ca „simbol al moralității", alte scrieri se retrag din fața problematicii umane, propun un fel de lume geometrică, nepopulată, din care au fost evacuate gîndurile și sentimentele, sau reproduc șiruri de percepții, notații dezordonate, nesupuse unei gîndiri organizate și organizatoare. Astfel ele fac imposibilă comunicarea cu publicul, îl înstrăinează, deoarece în fantezia acestuia nu se pot restructura, nu pot redeveni materie (materie emoțională, firește), niște elemente eteromorfe, fărîme de senzații și de idei. Absența moralității (în înțelesul estetic, de complement al frumosului, care-i conferă acestuia particularitatea lăuntrică), înseamnă inexistența scopului, înstăpînirea arbitrarului. „În fiecare artă — nota Schopenhauer în „Lumea ca voință și reprezentare" — a te juca arbitrar cu mijloacele ei, fără cunoașterea propriu-zisă a scopului, este caracterul de bază al lucrului de cîrpaci. Aceasta se vede în coloanele care nu susțin nimic, în volutele, întrîndurile și iesindurile fără scop ale arhitecturii proaste, în înfloriturile și figurile ce nu spun nimic și în larma zadarnică a muzicii proaste, în clinchetul rimelor din poeziile sărace în conținut s.a.m.d.".

O literatură fără finalitate, o literatură a cuvîntului, a frazei, a tropilor, a jocului de replici sau a echivocului lingvistic este în stare, cel mult, să dea satisfacție infantilismului din noi, scriitori sau lectori, înclinației către joc și amuzament, deobicei inhibată. Cînd se face cu talent și inteligență, această literatură poate încînta ca și descifrarea unui rebus. Dar ea nu poate suplini imaginile vii, ideile, tipurile, dinamica vieții umane, pe care le căutăm întotdeauna în literatură. Străduania unor scriitori de a se dezice de vocația morală a literaturii și de a se menține la marginea inferioară a experienței, la ceea ce s-ar numi „conștiința perceptivă", duce la devitalizarea și desubstanțializarea scrisului lor. Oricum, drumul e mărginaș, nefertil. Nu știm, de altfel, în literatura lumii opere mari a căror valoare artistică să nu conțină și o valoare morală. Cu atît mai puțin în literatura română, care a cunoscut, mai ales în ultima jumătate de secol, nu numai o remarcabilă diversitate de stiluri și personalități, dar și o potențare a funcției sale morale, prin creația de amplă cuprindere socială și densă analiză psihologică, cu toate limitele lor ideologice, a unor scriitori ca Rebreanu, Sadoveanu, Camil Petrescu, Hortensia Papadat-Bengescu, G. Călinescu, Gib I. Mihăescu, M. Sorbul, Victor Ion Popa, G. M.-Zamfirescu, C. Stere, M. Sebastian, Anton Holban. Am numit doar cîteva personalități ale prozei și dramaturgiei interbelice, dar se știe că vocația morală este o permanență a celor mai buni dintre cei citați sau necitați, efortul lor creator distingîndu-se printr-un ireductibil atașament la „conștiința epocii".

Nu întrezărim filonul din care s-ar nutri la noi o literatură a formelor nude, cînd chiar suprarealismul românesc a ființat pe temeiul unei atitudini antiburgheze categorice, deci al unei morale deschise, active. Dacă o revistă franceză avea toate motivele să deschidă, în urmă cu doi ani, o anchetă pe tema acceptării (sau nu) a „noului roman" de către „un popor de moraliști", cum e considerat poporul francez, unele răspunsuri fiind transant în defavoarea creatorilor „noului roman" (vezi R.-M. Albérès, „Métamorphoses du roman", ed. Albin Michel 1966), este normal să ne punem o întrebare similară : va accepta oare cititorul român, devotat lui Rebreanu, Caragiale, Sadoveanu, Camil Petrescu, Arghezi, încercările fără finalitate, caligrafiile pure, exercițiile lexicale, transcripțiile seci, pe care unii autori au început să le socotească drept singurul drum de viitor al literaturii ? Probabil că nu, fiindcă substanța morală îi e la fel de necesară cititorului, ca și literaturii, iar această substanță nu poate fi despărțită de reflexul naturii umane și al relațiilor dintre oameni, de analiza psihologică și de ideologie, altfel spus de atitudinea creatorului, în raport cu lumea. O literatură estropiată din punct de vedere moral rămîne, fatalmente, o literatură fără cititori. Dar cea mai deplină bucurie a creatorului este tocmai aceea de a-și proiecta personalitatea în conștiința contemporanilor și a posterității, de a ști că universul său a fost receptionat, „crezut", „însușit", că a impresionat sensibilitatea semenilor, este, cu alte cuvinte, bucuria *comunicării*. În afara *comunicării*, arta își rătăcește rosturile, se depersonalizează. Vocația morală nu reprezintă un concept perimat, ci o însușire fundamentală a literaturii, astăzi ca întotdeauna, aici, ca pretutindeni, inatacabilă, întrucît este parte integrantă a *frumosului*.

Dumitru SOLOMON

Premiile concursului de matematică pentru elevi

Luni la amiază a luat sfîrșit etapa finală a concursului de matematică pentru elevi, organizat de Societatea de științe matematice, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Uniunea Tineretului Comunist. Cu acest prilej la liceul „Mihai Viteazul" din București a avut loc o festivitate în cadrul căreia cîștigătorilor le-au fost înmînate premii și mențiuni. Premiul I *a fost obținut de elevii Florin Tofan din Roman, Barbu Berceanu și Dragu Atanasiu din București ;* Premiul II *de elevii Nicolae Burcea din Călugăreni, Calianu Rodica și Octav Olteanu din București ;* Premiul III *de elevii George Mîndruceanu, Constantin Marin și Dan Bizon din Pitești, Florea Costache și Dinu Călinescu din București și Ion Smărăndache din Craiova.*

tv

17,30 — Pentru cei mici ● Povestiri pe degete : „Întîmplări cu haz" ● Filmul : „Povestiri pe malul apei". 18,00 — T.V. pentru specialiști. „Automatizarea, azi și mîine". 18,30 — Curs de limba engleză — Lecția a 15-a. 19,00 — TV. pentru școlari. 1001 de întrebări : „Evoluția în cai putere". 19,30 — Telejurnalul de seară. 19,50 — Buletinul meteorologic. — Publicitate. 20,00 — Film serial : „Thierry la Fronde". 20,26 — Opinia dumneavoastră. 20,45 — Seară de teatru : „Privește înger spre casă" de Ketty Frings. Interpretează un colectiv al Teatrului de Stat din Ploiești. În pauză : Poșta TV. 22,45 — Panoramic. 23,00 — Telejurnalul de noapte. 23,10 — Închiderea emisiunii.

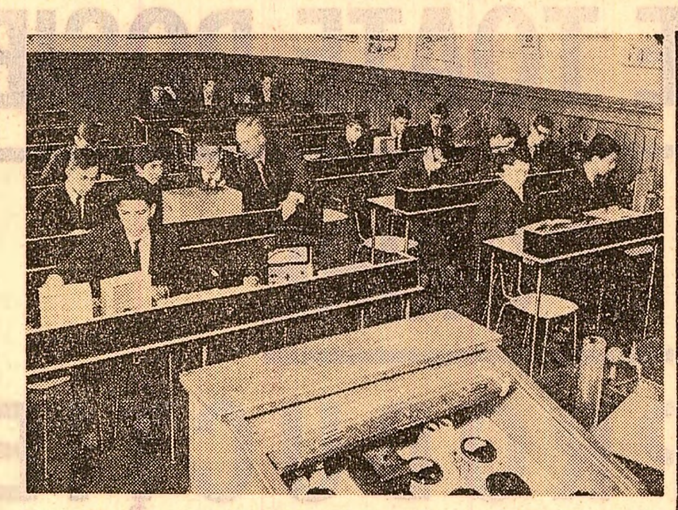

Lecție practică în laboratorul de fizică al liceului „D. Cantemir" din Capitală

Foto : **Sorin Dan**

teatre

● Filarmonica de stat „G. Enescu" (la Ateneu — ora 20) : **Concert simfonic pentru elevi. Dirijor : Mihai Brediceanu ;** (la sala mică a Palatului — ora 20) : **Concert de muzică de cameră dat de Cvartetul danez.**
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : **Heidelbergul de altădată** — 19,30, (sala Studio) : **Topaze** — 19,30.
● Teatrul de Comedie : **Opinia publică** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : **Comedie pe întuneric** — 20.
● Teatrul Mic : **Tango** — 20.
● Teatrul „Ion Creangă) : **Adresanții necunoscuți** — 16.
● Teatrul evreiesc de stat : **Un șirag de perle** (spectacol de folclor evreiesc) — 20.
● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale" : **Viața e un vis** — 20.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei) : **Aventurile lui Plum-Plum** — 17, (sala din str. Academiei) : **Vrăjitorul din Oz** — 17.
● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : **Ca la Tănase** — 19,30.
● Teatrul de estradă „Jon Vasilescu" : **Adam și Eva la revistă** — 20.
● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : **Magistrala tinereții** — 20.
● Circul de stat : **Fantezii de primăvară** — 20.

Există un pericol al rutinării intelectuale în școală?

puncte de vedere

Recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a adoptat un ansamblu de măsuri care așează învățămîntul de toate gradele pe baze moderne, asigură ridicarea lui pe treapta implicată de cerințele actuale ale dezvoltării științei și culturii, ale construcției socialiste. Generalizarea învățămîntului de 10 ani, perfecționarea studiului în școala de cultură generală, profesională, tehnică și superioară creează deopotrivă perspective din cele mai largi întregului tineret al țării. „Școala — remarca tovarășul **Nicolae Ceaușescu — este principalul factor de dezvoltare a științei și, totodată, un prețios instrument de educare comunistă a tineretului în patria noastră".** Secretarul general al C.C. al P.C.R. sublinia însă cu același prilej, pe bună dreptate, că întregul corp profesoral trebuie să țină seama atît de progresul rapid al științei, cît și de necesitățile viitoare ale societății socialiste și comuniste. După părerea mea, transpunerea în practică a acestui deziderat fundamental presupune o atenție deosebită din partea slujitorilor școlii pentru dezvoltarea creativității în procesul de învățămînt.

Este cunoscut faptul că prea adeseori copiii „judecă" cu capul altora. „Așa a spus mama", „Așa a spus profesorul", este formula lor preferată. La vîrstele mai mari ea capătă alte nuanțări („Așa scrie în carte"). Este de-ajuns însă să adresezi unor asemenea copii întrebarea „De ce crezi că este așa ?", sau „Care este părerea ta ?", „Nu ți se pare că lucrurile stau invers ?", pentru ca dintr-o dată să-i pui într-o mare încurcătură, practic în imposibilitatea de a putea răspunde, de a analiza și interpreta critic cele afirmate. De multe ori, o astfel de comportare a elevului este consecința firească a procesului de învățămînt. Căci nu rare sînt cazurile cînd profesorii se mulțumesc cu expunerea corectă, cuminte a cunoștințelor cuprinse în manuale, cu „mormane" de fapte neselectate și neînțelese suficient. Există și cazuri cînd ieșirea din litera manualului sau a celor predate nu este privită întotdeauna cu ochi buni. Am întîlnit situații cînd, de exemplu, elevi, pasionați de studiul istoriei, intervenind pe parcursul explicațiilor cu informații suplimentare, au fost invitați de profesor să-i ia locul la catedră pentru a explica „ei" lecția. Sau : unul tînăr foarte înzestrat la matematică profesorul i-a promis că îi va scădea nota pentru că, de fiecare dată, încerca să rezolve problemele altfel, pe alte căi decît i s-a explicat. Astfel de atitudini sînt, evident, dăunătoare, contribuie la formarea unei gîndiri conformiste, lipsite de avînt și cutezanță, la însușirea unor procedee de muncă intelectuală rutinieră, neeficientă, la favorizarea memorării mecanice a cunoștințelor. Or, tocmai **schimbul creator de gînduri și idei, confruntarea și „ciocnirea" părerilor, analiza, judecarea și aprecierea independentă a lor, favorizează apariția climatului acelei efervescențe intelectuale, capabile să contracareze multe dintre efectele negative ale „judecării" cu capul altora.** „Capul tînărului nu-i un vas pe care trebuie să-l umpli — scria sugestiv Plutarh — ci o făclie pe care s-o aprinzi, astfel încît mai tîrziu să lumineze cu o lumină proprie".

Din păcate, în cele mai multe cazuri profesorii sînt pregnant interesați de transmiterea cunoștințelor și mai puțin de însușirea lor, mai mult de latura informativă a gîndirii și mai puțin de cea formativă a ei. Ca urmare, întîlnim mulți elevi care, deși dispun de multe cunoștințe, nu pot opera cu ele, nu le pot analiza, compara — și aceasta pentru simplul motiv că nu cunosc conținutul precis al unor operații de gîndire, nu știu, de exemplu, care sînt regulile unei bune analize și sinteze, unei reusite comparații. Cercetările de teren ne-au arătat astfel că pentru unii elevi a compara două obiecte sau fenomene, înseamnă doar a le stabili asemănările, pentru alții, dimpotrivă, deosebirile. Practic acești elevi nu pot realiza comparații propriuzise care, după cum știm, presupun stabilirea atît a asemănărilor, cît și a deosebirilor. Așadar, multiplele cunoștințe de care dispun adeseori elevii nu au caracter operant, ele cu greu putînd fi utilizate atunci cînd trebuie și în forma în care trebuie. În procesul de învățămînt este necesară, de aceea, nu numai furnizarea **informațiilor despre obiect ci și despre operațiile care favorizează însușirea obiectului,** este deci utilă însăși **formarea riguroasă a instrumentelor gîndirii,** care vor ușura apoi procesul însușirii cunoștințelor. A-i învăța pe elevi să-și stăpînească propriile instrumente ale gîndirii, a-i face să înțeleagă că este de preferat, așa cum spunea cîndva Montaigne, „nu un cap bine umplut, ci unul bine făcut", este o sarcină de primă urgență a școlii. De îndată ce elevii cu care am lucrat au învățat, pe baza unor exemple convingătoare, ce înseamnă a compara, ei au putut realiza fără dificultăți această operație a gîndirii în cele mai diverse situații.

Perfecționarea procesului instructiv-educativ preconizat de conducerea partidului presupune și **schimbarea opticii unor educatori asupra însăși finalității cunoașterii în școală.** Nu rare sînt cazurile cînd învățarea este considerată încheiată atunci cînd elevul a ajuns în posesia însușirilor esențiale, abstracte ale obiectelor și fenomenelor. Dar scopul procesului instructiv nu este obținerea de către elev sau student a unor cunoștințe generale, neoperante în practică, ci a unora care să fie clare, precise, cu imensă valoare instrumental-operațională în cadrul activității practice. Nu de puține ori întîlnim elevi care deși definesc bine o noțiune, deci îi cunosc însușirile esențiale, abstracte, nu pot opera cu relațiile cuprinse în ea atunci cînd este vorba de rezolvarea unor probleme practice. Or, valorificarea cunoștințelor sedimentate în acest fel este mult îngreunată pentru că în practică, în viață, avem de-a face cu obiecte concrete și nicidecum cu însușiri izolate ale acestora.

De aci decurge necesitatea ca în practica școlară să se ia în atenție și cealaltă latură a procesului cunoașterii și anume **aplicarea în practică a celor învățate,** ridicarea de la abstract la concret, la concretul logic, gîndit. Numai raportînd cunoștințele abstracte la situații concrete noi și variate, gîndirea se dezvoltă în sensul creativității. „Îndoparea" elevilor cu cunoștințe nu trebuie considerată ca fiind suficientă și nici un scop în sine. Concomitent cu ea, uneori chiar mai mult decît atît, efortul de a furniza elevului „uneltele spirituale" de punere în funcțiune a Mont-Blancului de fapte și idei asimilate, ca și posibilitatea aplicării celor învățate, sînt de o deosebită însemnătate practică, umană, căci numai în felul acesta gîndirea va ajunge la independență, supleție, flexibilitate, creativitate, se va dezvolta în dauna celei dogmatice, rigide, încorsetate în limite și ca atare respinsă de viața însăși.

Săvîrșind un mare act de cultură, documentele recentei plenare a Comitetului Central apelează la cele mai bune procedee de predare, la organizarea riguroasă a materialului științific în manuale, reconsiderarea și reinterpretarea unora dintre principiile didacticii, introducerea mai insistentă a mijloacelor audio-vizuale în cadrul procesului de învățămînt. Astfel se răspunde cerințelor ritmului tot mai accelerat al dezvoltării sociale contemporane.

Asist. univ. Mihai ZLATE
Universitatea București

cinema

● **Topkapi** : GIULEȘTI (completare **Pilule II**) — 15; 17,45; 20,30, BUCEGI — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30; la grădină — 19,45.
● **Cu toată viteza, înainte !** : ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE (completare **Flori și insecte**) — 15,30; 18; 20,15.
● **Un bărbat și o femeie** : DACIA (completare **Cîntece în lemn**) — 9—15,45 în continuare ; 18,15; 20,30.
● **Capcana** : CRÎNGAȘI (completare **Cu dansatorii maghiari în Grecia**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Eddie Chapman, agent secret** : GRIVIȚA — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30, FLAMURA — 9; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
● **Am întîlnit țigani fericiți** : UNIREA (completare **Ultimele scrisori**) — 15,30; 18; la grădină — 20,15.
● **Pentru cîțiva dolari în plus** : FLACĂRA — 15; 17,45; 20,30, AURORA — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30; la grădină — 19,30.
● **Jocuri neschimbate** : VITAN (completare **Corabia misterioasă**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Eu, eu, eu... și ceilalți** : ARTA — 9,15; 11,30; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30; la grădină — 19,30.
● **Răpirea fecioarelor** : MUNCA (completare **Cînd frumosul e util**) — 14; 16; 18,15; 20,30.
● **Eroii de la Telemark** : MOȘILOR — 15,30; 18; 20,30; la grădină — 19,45.
● **Leul african** : COSMOS (completare **Născă pleacă la București**) — 14,30; 16,30; 18,30; 20,30.
● **Bella** : VIITORUL — 15,30; 18; 20,30.
● **Zile de vară** : MELODIA (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în județele Constanța și Tulcea**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45.
● **Căutați idolul** : VOLGA — 9,30—16 în continuare ; 18,30.
● **Trei grăsuni** : VOLGA (completare **Reportaj prin Țara Bîrsei**) — 20,45.
● **Viața în doi** : FLOREASCA (completare **Mica panteră și prietenul ei**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Tom și Jerry** : RAHOVA (completare **Acțiunea din Insula păsărelelor**) — 15,30; 18; la grădină — 20,15.
● **O lume nebună, nebună, nebună** : PROGRESUL — 15,30; 19; GRĂDINA PROGRESUL PARC — 20.
● **Hocus-Pocus** : LIRA (completare **Gustav știe mai bine**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Noaptea nunții în ploaie** : DRUMUL SĂRII (completare **În Egiptul nou**) — 15; 17,30; 20.
● **Doctorul Aumădoare** : FERENTARI (completare **Orizont științific nr. 2/1968**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Noul locatar** : PACEA (completare **Lupta internă a speciilor**) — 15,45; 18; 20,15.
● **Răzbunarea haiducilor** : PATRIA (completare **Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968**) — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, VICTORIA (completare **Digul**) — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 18; 20,30, MODERN (completare **Pe urmele unui film dispărut**) — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,30, ARENELE LIBERTĂȚII — 19,45.
● **Ea va ride** : REPUBLICA (completare **Plenara C.C. al P.C.R. din aprilie 1968**) — 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21,15, FESTIVAL (completare **Vizita conducătorilor de partid și de stat în județele Constanța și Tulcea**) — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; la grădină — 19,30, STADIONUL DINAMO — 20, FEROVIAR — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15 (la ultimele două completarea **Mica panteră și prietenul ei**).
● **Balul de sîmbătă seara** : LUCEAFĂRUL (completare **Mica panteră și prietenul ei**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GRĂDINA DOINA — 19,45.
● **El Dorado** : EXPOZIȚIE — 19,30, GLORIA — 9; 11,30; 14; 16,15; 18,30; 20,45, TOMIS — 8,30—16 în continuare ; 18,30; 21; la grădină — 19,30.
● **Sfîrșitul agentului W 4 C** : SALA PALATULUI (seria de bilete 2373 — orele 17,30 și seria 2374 — orele 20,15), BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21.
● **Gioconda fără surîs** : CENTRAL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, GRĂDINA CAPITOL — 19,30.
● **Colina** : CINEMATECA — 10; 12,30.
● **Sînt și eu numai o femeie** : CAPITOL (completare **Reportaj prin Țara Bîrsei**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45, MIORIȚA (completare **Între două bombardamente**) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
● **Blestemul rubinului negru** : LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, COTROCENI (completare **Orizont științific nr. 2/1968**) — 15,30; 18; 20,30.
● **Program pentru copii** : DOINA — 9; 10.
● **Sfîntul la pîndă** : DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45, BUZEȘTI (completare **Orașul**) — 15,30; 18; 20,30; la grădină — 19,30.
● **Program de filme documentare** : TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **Prăștia de aur** : UNION (completare **Între două bombardamente**) — 15,30; 18; 20,30, POPULAR (completare **Flori pentru litoral**) — 15,30; 18; 20,30.

Factorul „vocație" în cercetarea științifică

Acad. Eugen BĂDĂRĂU

Cum devii om de știință ? Cum progresezi în acest domeniu ? Cum se asigură *trecerea ștafetei* de la o generație de oameni de știință la alta, mai tînără, pentru a se asigura nu numai transmiterea, cu continuitate, ci și amplificarea cunoștințelor, corespunzător progreselor cercetării ? Răspunzînd la aceste întrebări, aș dori să mă opresc asupra unor aspecte ale procesului formării și evoluției cadrelor științifice, inclusiv a unor anomalii de natură mai mult sau mai puțin birocratică, ce persistă în această privință.

Toată lumea este, desigur, de acord că orice cercetător științific trebuie, pe lîngă bagajul masiv al cunoștințelor de specialitate, mereu împrospătate, să dispună de *înclinație* pentru cercetare, să fie stăpînit de o pasiune pe care aș compara-o cu a exploratorului ce înfruntă căile necunoscutului. Același consens general va întîmpina, firește, și susținerea că acel ce este „promovat" în cercetare fără ca să aibă contingențe intime cu ea, atît în ce privește profunzimea pregătirii cît și vocația, va deveni un nerealizat, risipindu-și ani scumpi ai vieții, sau chiar viața întreagă. Mai grav încă, el va constitui un balast, va frîna în mod inevitabil, independent de bunele sale intenții, activitatea colectivului din care face parte, va periclita utilizarea rațională a mijloacelor ce-i sînt încredințate, fiind un factor de stagnare, de mediocritate sau chiar „netezind" calea spre diverse eșecuri.

Pornind de la aceste premise, repet, unanim admise, să vedem cum se desfășoară, la noi în țară, în momentul actual, completarea colectivelor de cercetare. În institutele științifice, locurile vacante sînt completate, fie pe baza obișnuitei repartizări a absolvenților școlilor superioare, fie pe bază de concurs. Selecționarea viitorilor cercetători pe bază de concurs, cu asigurarea tuturor condițiilor de imparțialitate, cu studierea prealabilă și multilaterală a însușirilor candidatului exclude, pe cît posibil, pentru „ambele părți", viitoarele dezamăgiri.

Întrucîtva altfel se prezintă lucrurile cînd este vorba de metoda repartizării. Practic, lucrurile se petrec, de cele mai multe ori, în felul următor : comisia se conduce mai ales după notele pe care le-a obținut candidatul în decursul anilor de studiu, considerînd că suprema răsplată a studentului sîrguincios ar fi repartizarea în cercetare, deci la institut. Din păcate, în nu puține cazuri, individualitatea candidatului infirmă acest punct de vedere. Pot fi studenți excelenți, care au învățat cu sîrguință și conștiinciozitate, au cunoștințe corecte, perspective din cele mai bune ca practicieni, dar... dar sînt într-o măsură mai mică stăpîniți de acel spirit al noului, de acea pasiune sau vocație atît de caracteristică autenticului cercetător. Firește că prin sistemul repartizării se trece atît peste perspectivele optime ale absolventului, cît și peste necesitățile reale ale institutului, trimițîndu-i-se cadre pe care acesta, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, este obligat să le angajeze, deși nu prezintă aptitudini pentru cercetare. Chiar și cel mai vast bagaj de cunoștințe, notele cele mai bune la examene, *nu pot înlocui lipsa vocației pentru cercetare.* Iată de ce consider că în acest domeniu ar trebui să se procedeze nu *cvasimecanic,* ci cu foarte mult discernămînt, tact și simț de răspundere, deoarece *absolvenții respectivi ar putea fi utilizați cu maximum de randament în alte domenii* (în producție, în învățămînt), pentru care prezintă înclinații.

Se vădește aici una din defecțiunile învățămîntului nostru superior : *insuficienta organizare a cercetării științifice la catedră și, ca o consecință, insuficienta cunoaștere a studentului de către profesor, de către șeful de catedră.* De multe ori, contactul între profesor și student se realizează doar în momentul examenelor, într-o fracțiune de timp relativ scurtă și de oarecare încordare, în care profesorul nu-și poate forma o imagine exactă a aptitudinilor studentului, a posibilităților sale, a drumului în viață către care trebuie îndreptat, Sub acest aspect, trebuie salutate recentele măsuri și recomandări ale conducerii partidului cu privire la perfecționarea organizării cercetării științifice, la încurajarea ei consecventă în cadrul școlii superioare, cu participarea tot mai activă a studenților. Fără îndoială că pe această cale, prin atragerea studenților la cercetările catedrelor și grupelor de catedre, prin stimularea activității cercurilor științifice studențești, se va putea stabili climatul propice care să înlesnească un contact mai strîns între cadre didactice și student, permițînd dezvăluirea aptitudinilor și înclinațiilor reale ale fiecăruia. Trebuie, de asemenea, subliniat că *posibilitatea acordată catedrelor de a intra în legături contractuale cu întreprinderile,* în vederea efectuării unor cercetări, se va răsfrînge pozitiv și asupra educației științifice, *permițînd studenților să se familiarizeze, un ceas mai devreme, cu problemele cercetării și ale producției.* Se înțelege că studentul care, dispunînd de astfel de condiții, nu se va fi afirmat la cercetare în facultate, nu se va fi făcut remarcat, nu ar mai trebui îndreptat spre institut, spre o carieră pentru care, în timpul studiului, n-a vădit vocație.

Aș dori să amintesc de marii profesori care au ilustrat catedrele noastre și care, selectîndu-și discipolii, au reușit să formeze școli științifice de reputație mondială. Și astăzi se impune, chiar se intensifică, același comandament social — de a te apropia de student, de a-l cunoaște pentru a-i verifica cu atenție aptitudinile, de a-l îndruma, dar nu pentru a-l îndemna să facă știință de dragul științei ci pentru a contribui la formarea unui valoros detașament de cercetători, în stare să faciliteze mersul înainte nu numai al științei, ci și al economiei, să răspundă la solicitările ei.

Consider deci absolut necesar ca, în repartizările lor, comisiile să țină seama nu numai de notațiile la examene, ci și de aptitudinile studentului pentru cercetarea științifică. *„Activitatea de recrutare, promovare și calificare a cadrelor pentru toate sectoarele vieții sociale,* — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, în Raportul prezentat la Conferința Națională a P.C.R. — *este una din îndatoririle de prim ordin ale partidului și statului, ale întregii societăți".*

Încadrat în cercetare în facultate sau institut, pașii tînărului om de știință vor trebui, desigur, îndrumați, bucurîndu-se de tot sprijinul posibil din partea conducătorului muncii sale științifice, pentru ca germenii talentului să-și găsească teren de încoltire. Continuă să rămînă valabil exemplul unor valoroși oameni de știință care au crescut, de la „alfa" la „omega", la noi în țară, fără a fi recurs la specializări în străinătate, și care se bucură totuși de prestigiu mondial, reprezentînd cu succes țara în întîlnirile internaționale de specialitate.

Rămîne însă tot atît de adevărat că, în raport cu ritmul în care cresc multiplele solicitări față de cercetarea științifică — în 1970, numărul cercetătorilor va trebui să depășească 30 000 — dispunem încă de prea puține cadre calificate. În aceste condiții, ar trebui acordat dreptul, ca și răspunderea pe care o implică, conducătorilor de unități științifice *de a alege direct oamenii care prezintă înclinația pentru cercetarea științifică, dar și de a îndruma spre alte activități pe acei care nu se justifică.* În acest fel se va asigura, cred eu un aflux mai rațional al cadrelor spre cercetare.

Aș dori să mă opresc și asupra unui alt aspect al evoluției cercetătorilor. Sînt cadre tinere care participă cu toată energia la lucrări, reușesc să-și mărească bagajul de cunoștințe, să se specializeze, să-și creeze, cum s-ar spune, un nume. Dar sînt nu puține cazuri cînd în calea acestei evoluții se ridică și unele bariere artificiale. Nu vreau să insist aci asupra unor aspecte discutabile ale sistemului premial în activitatea de cercetare științifică ; trebuie însă arătat că acționează ca o frînă posibilitățile limitate de avansare în institut, în cadrul schemei funcțiilor care este foarte rigidă. În institut, cadrele cresc și își ridică nivelul științific, obțin îndeminare experimentală, își lărgesc cultura științifică generală și de specialitate ; mulți cercetători obțin titlul de doctor, realizează lucrări științifice originale care găsesc răsunet și în cercurile științifice din străinătate, ei fiind recunoscuți, pe scară internațională, ca specialiști în domeniul respectiv. Însă, schema, cu scara ei ierarhică și funcțiile bine determinate, *nu permite recunoașterea efectivă* a acestor merite. Or, formarea de cadre de cercetare, care să se bucure de prestigiu în țară și în străinătate, ar trebui, după părerea mea, încurajată prin *înființarea unui sistem de „avansare pe loc",* evitîndu-se închistarea în schemă.

În orice caz, este de dorit ca preocuparea pentru selectarea, promovarea și repartizarea cadrelor să se manifeste mai intens la nivelul C.N.C.S., pentru a se evita o plasare mecanică a capacităților de muncă în domeniul cercetării — problemă de nu mai mică importanță decît altele ce se află în atenția și competența acestui înalt for științific. Studierea atentă a acestei probleme, *elaborarea unei juste politici de cadre în domeniul științei nu poate decît să se răsfrîngă pozitiv asupra eficienței cercetării științifice, a creșterii contribuției ei la dezvoltarea economiei și culturii naționale.*

Vizitele delegației parlamentare norvegiene

Delegația parlamentară norvegiană, condusă de domnul Leif Granli, al doilea președinte al Stortingului, însoțită de Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, a vizitat luni județul Sibiu.

La intrarea pe teritoriul județului, oaspeții au fost salutați de Nicolae Gavrilescu, președintele Consiliului popular județean provizoriu. Delegația a vizitat muzeul Brukenthal, unde prof. Nicolae Lupu a făcut o scurtă prezentare, iar apoi muzeul tehnicii populare, care a început să fie amenajat în frumosul parc Dumbrava din vecinătatea Sibiului.

Sosind la Brașov, delegația a fost întîmpinată de Kovacs Gyorgy, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și Ion Mărcuș, deputat în Marea Adunare Națională, prim-vicepreședinte al Consiliului popular județean provizoriu Brașov.

La Biserica Neagră, după o scurtă informare privind istoricul și însemnătatea acestui monument, oaspeții au audiat un concert de orgă. Următorul popas s-a făcut la biserica Schei din Brașov. Apoi, delegații au făcut o scurtă călătorie prin principalele cartiere ale orașului de la poalele Tîmpei.

Seara, parlamentarii norvegieni au asistat la un spectacol folcloric prezentat de formații de amatori din orașul și județul Brașov.

(Agerpres)

Semnarea unor acorduri economice între România și Guineea

În urma tratativelor purtate între delegațiile economice guvernamentale ale României și Guineei, la 6 mai au fost semnate la București un protocol privind listele de mărfuri pe anul 1968 și un protocol de cooperare economică între cele două țări în domeniile minier, agricol și de prospecțiuni petrolifere.

Pe baza protocolului semnat, țara noastră va livra tractoare, mașini-utilitare, produse chimice, materiale de construcție, produse alimentare etc., iar Guineea va exporta în România bauxită, lemn exotic, cafea și alte produse.

Documentele au fost semnate de Gheorghe Cioară, ministrul comerțului exterior, și de N'Famara Keita, ministrul schimburilor din Guineea.

După semnare, ministrul N'Famara Keita a declarat ziariștilor prezenți: Tratativele care au precedat aceste protocoale au fost deosebit de fructuoase, desfășurîndu-se într-un spirit de înțelegere reciprocă. Actualele documente deschid o etapă nouă, mai dinamică, în relațiile dintre țările noastre, nu numai pe planul schimburilor comerciale, dar și în domeniul colaborării economice în general.

Aceasta creează premise tot mai favorabile pentru ca țările noastre să se cunoască mai bine și să coopereze în tot mai multe domenii economice, în folosul ambelor țări.

(Agerpres)

Simpozion cu tema:

„Karl Marx făuritor al socialismului științific"

„Karl Marx, făuritor al socialismului științific" a fost tema simpozionului organizat luni după-amiază în Capitală de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Comitetul Național pentru Apărarea Păcii și Comisia națională pentru UNESCO, cu prilejul aniversării a 150 de ani de la nașterea marelui dascăl al proletariatului.

În cadrul simpozionului, prezidat de acad. Andrei Oțetea, directorul Institutului de istorie „N. Iorga" al Academiei, președintele Comisiei naționale pentru UNESCO, au luat cuvîntul prof. univ. Alexandru Tănase, conf. univ. Haralambie Niculescu și dr. Nicolae Copoiu. (Agerpres)

Manifestări consacrate Zilei independenței și Zilei Victoriei

În întîmpinarea Zilei independenței și a Zilei Victoriei, luni după-amiază au avut loc la Liceul nr. 4 și Grupul școlar profesional din Oradea întîlniri ale elevilor cu ofițeri superiori, care le-au vorbit despre paginile glorioase înscrise de către ostașii români în lupta pentru cucerirea independenței de stat a României și eliberarea patriei de sub ocupația fascistă. La cimitirele și monumentele eroilor din județul Bihor, grupuri de școlari au sădit flori.

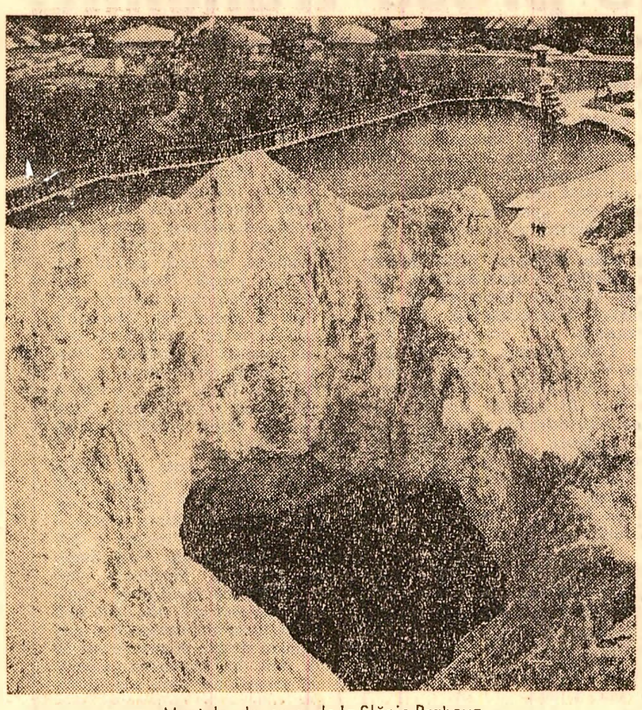

Muntele de sare de la Slănic-Prahova

Cronica zilei

CU PRILEJUL ZILEI NAȚIONALE A R. S. CEHOSLOVACE

Cu prilejul zilei naționale a R.S. Cehoslovace — 9 Mai — luni a avut loc la Rafinăria 1 Ploiești o adunare festivă. Despre însemnătatea acestei sărbători și succesele poporului prieten cehoslovac pe drumul construirii socialismului au vorbit ing. Petre Vîlcu, directorul general al rafinăriei, și Jindrich Janis, consilier al Ambasadei Cehoslovaciei la București. Numeroși oameni ai muncii, împreună cu reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, au ascultat cu interes expunerile prezentate.

★

În pavilionul A al Complexului central de expoziții din Piața Scînteii, sîmbătă la amiază s-a deschis o expoziție tehnică poloneză, organizată de întreprinderea poloneză de comerț exterior „Varimex".

Printre cei prezenți la inaugurare au fost Hristache Zambeti, vicepreședinte al Camerei de Comerț, precum și Jaromir Ochoduszko, ambasadorul R. P. Polone la București.

Expoziția rămîne deschisă pînă în ziua de 13 mai.

★

Camera federală de comerț a Austriei, în colaborare cu Agenția română de publicitate internațională „Publicom", a organizat, începînd de la 6 mai în Capitală, „Zilele tehnico-științifice austriece".

În cadrul acestei manifestări, reprezentanți a circa 50 de firme din Austria vor ține conferințe tehnice și științifice însoțite de proiectări de filme și diapozitive, avînd drept scop informarea publicului și specialiștilor români asupra nivelului actual al realizărilor în diferite domenii industriale din Austria.

★

Prof. univ. dr. docent Alexandru Balaci, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a plecat luni în Cehoslovacia pentru a participa la vernisajul expoziției de artă plastică contemporană românească.

★

Prof. James Daily, președintele Asociației internaționale de cercetări hidraulice, vicepreședinte al Academiei de științe din New York, și prof. H. J. Schoemaker, secretar general al Asociației, directorul Laboratorului hidraulic din Delft-Olanda, au făcut o călătorie de cîteva zile în țara noastră. Oaspeții au vizitat Institutul de studii și cercetări hidrotehnice, hidrocentralele de pe Argeș și de la Porțile de Fier, Delta Dunării, văile Prahovei și a Oltului și s-au întîlnit cu specialiști români.

★

Luni seara a plecat la Paris o delegație a Uniunii Scriitorilor alcătuită din Radu Boureanu, Șerban Cioculescu, membru corespondent al Academiei, Ștefan Augustin Doinaș și Vladimir Streinu. Scriitorii români vor participa la manifestările prilejuite de apariția în capitala Franței a unei antologii a poeziei române.

★

A apărut „PRESA NOASTRĂ", revista Uniunii ziariștilor din Republica Socialistă România (nr. 4 aprilie, 1968).

(Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 8, 9 și 10 mai. În țară: vreme în general călduroasă cu cerul variabil. Înnourări mai accentuate se vor produce în vestul țării, unde vor cădea averse locale, însoțite de descărcări electrice. În rest averse cu totul izolate. Vînt potrivit predominînd din sectorul sudic. Temperatura în scădere ușoară începînd din nord vestul țării. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 18 și 28 de grade, local mai ridicate în sud-estul țării. **În București:** vreme călduroasă și în general frumoasă. Cerul va fi variabil. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura se menține ridicată.

SPORT

Un veritabil examen al pregătirii atletice

A fost o etapă relativ liniștită pentru echipele din fruntea clasamentului general, cu rezultate normale, favorabile lor. A cîștigat Steaua cu un scor-fluviu, a cîștigat și F. C. Argeș mai greu, la limită, însă incontestabil. Urmează mîine confruntarea cea mare de la Pitești dintre Argeș și Steaua, un derbi în toată puterea cuvîntului. Pentru gazde, o singură variantă de deznodămînt acceptabilă dacă vor să mai fie competitoare la titlul național: înfrîngerea bucureștenilor. Altfel, celelalte două variante posibile pun pe militari, aproape sigur, în postura de campioni ai ediției 1967—1968! Printre susținătorii cei mai interesați ai argeșenilor se numără, fără îndoială, Dinamo București și acea echipă sosită cam pe nepusă masă în plutonul fruntaș, Petrolul din Ploiești. Ambelor formații, un eșec al actualului lider le poate redeștepta ambiții ascunse printr-un colț de suflet.

Dar etapa de la mijloc de săptămînă cuprinde partide ascuțite, oarecum decisive, și pentru zona al cărei dramatism se exagerează, zona barajului. Progresul și Steagul roșu, două dintre candidatele la „turneul" codașelor din „A" și a secundelor din „B", se întîlnesc într-un meci direct pe care în nici un caz nu îndrăznim să-l numim derbi. A.S.A. din Tîrgu-Mureș, ultima clasată, are un joc foarte, foarte greu la Bacău, în timp ce craiovenii, rămași cam pe neașteptate la un punctaj ce încrețește fruntile suporterilor, vor încerca să scape de griji învingînd o echipă „fără griji", Farul.

Iată deci că etapa de mîine promite să fie mai zbuciumată și mai atractivă decît aceea disputată cu trei zile înaintea ei. Dar programul „încărcat" al primelor noastre formații prezintă un interes de ordin mai general decît al campionatului, face posibil un adevărat examen al pregătirii fotbaliștilor fruntași. Succesiunea: duminica trecută, etapă — miercuri, etapă — duminica viitoare, joc al echipei reprezentative împotriva unei formații din „A" — miercuri, iar joc al echipei reprezentative în fața lui Allemania Aachen ne va demonstra dacă s-a înregistrat vreun progres în sporirea capacității de efort a jucătorilor. Adică vom vedea dacă într-adevăr la cluburi pregătirea atletică s-a realizat la un nivel superior față de trecutul apropiat, nivel corespunzător cu rezistența, intensitatea și angajamentul fizic total cerut de fotbalul modern.

Ca să vorbim drept, pînă acum n-avem dovezi că s-au produs schimbări radicale în procesul de antrenament la vreuna dintre echipele categoriei A. Echipe care să fie într-o formă sportivă bună pe parcursul acestei primăveri n-am remarcat nici măcar printre cele din fruntea clasamentului! Meciurile (inclusiv acelea ale echipei naționale) ne-au arătat jucători „internaționali" care sînt scoși din joc printr-un marcaj individual nu tocmai sever sau jucători care obosesc relativ repede, chiar dacă adversarii le lasă spațiu de joc! Cazul lui Dobrin, total anihilat de pildă de marcajul lui Stoenescu sau de cel al lui Antonescu, este cel mai elocvent tocmai fiindcă în cazul lui Dobrin avem de-a face cu un element posedînd un grad de tehnicitate ridicată. Prin urmare, încă o confirmare, dacă mai era nevoie, a faptului că tehnica singură, fără suportul pregătirii cu adevărat atletice, n-are decît o valoare redusă.

Dar meciurile din această primăvară ne-au mai arătat că și intențiile de înnoire tactică (de exemplu la Dinamo sau la Rapid) rămîn pe hîrtie dacă la antrenamente nu se asigură, printre altele, o pregătire fizică adecvată. Degeaba repartizezi apărătorilor sarcini de marcaj individual, dacă ei n-au nici suflul nici vigoarea atletică necesară îndeplinirii acestor sarcini tactice...

Așadar așteptăm etapa de mîine, ca și apropiatele jocuri de verificare ale reprezentativei (sau „amicalele" echipelor Dinamo București, Rapid, Dinamo Bacău) nu numai prin prisma interesului competițional ci și al modului în care echipele, jucătorii, vor trece examenul pregătirii atletice.

Valeriu MIRONESCU

TURNEUL DE TENIS DE LA REGGIO CALABRIA

Au luat sfîrșit întrecerile turneului internațional de tenis de la REGGIO CALABRIA. Proba de dublu mixt a revenit cuplului ILIE NĂSTASE (România) și MABEL VRANCOVICH (Argentina), care în finală au dispus cu 7—5, 6—1 de perechea australiană Harris-Dent.

Finala de simplu masculin, în care au evoluat românul Ilie Năstase și americanul Marty Riessen, a dat loc unei dispute spectaculoase. Primele două seturi au revenit tînărului tenisman român, dar în următoarele trei seturi el nu a mai jucat la aceeași valoare permițînd lui Riessen să obțină o victorie la limită cu 3—6, 3—6, 6—3, 6—4, 6—2.

Proba de dublu masculin a fost cîștigată de perechea Riessen (S.U.A.) — Stone (Australia) învingătoare cu 4—6, 8—6, 6—2, 7—5 în fața cuplului român Ion Țiriac — Ilie Năstase.

Proba de simplu feminin s-a încheiat cu succesul australiencei Gourlay, care a întrecut-o în finală cu 6—4, 8—6 pe Tym (S.U.A.)

LA 1 DECEMBRIE, LA BUCUREȘTI

ROMÂNIA — FRANȚA, LA RUGBI

La Praga s-au desfășurat lucrările comitetului executiv al Federației internaționale de rugbi. A fost acceptată ca membră a forului internațional federația de rugbi din Senegal. Printre măsurile luate s-a stabilit în principiu organizarea în fiecare an a unui turneu internațional pentru echipele reprezentative de juniori. Formațiile participante vor fi repartizate în 3 grupe a cîte 3 echipe.

Echipele învingătoare din fiecare grupă, adică în total 3, se vor califica într-un turneu final, alături de reprezentativa Franței, participantă direct în acest turneu.

Primul turneu final al acestei competiții ar urma să aibă loc anul viitor în Italia.

În ceea ce privește noua ediție a cupei forului internațional se prevede ca echipele participante să fie repartizate în două grupe — A și B. În grupa A vor juca Franța, deținătoarea trofeului, România, Italia, și Cehoslovacia. S-a stabilit ca ultima echipă clasată în grupa A să întîlnească în meci de baraj pe prima clasată în grupa B. Echipa învingătoare va juca în grupa A. În sfîrșit, s-a făcut cunoscut și s-a aprobat ca viitoarea întîlnire dintre echipele României și Franței să aibă loc la 1 decembrie la București. Lucrările comitetului executiv al F.I.R.A. s-au desfășurat sub președinția lui M. Marcel Batigne (Franța).

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Lübeck, cunoscutul sportiv vest-german UWE BEYER **a stabilit un nou record al țării sale în proba de aruncarea ciocanului cu performanța de 70,42 m.** Vechiul record al R. F. a Germaniei era de 69,88 m și aparține aceluiași sportiv.

ÎN LOCALITATEA VRNJACKA BANJA A ÎNCEPUT ÎNTÎLNIREA INTERNAȚIONALĂ DE ȘAH DINTRE SELECȚIONATELE FEMININE ALE IUGOSLAVIEI ȘI ROMÂNIEI. După prima zi, șahistele române conduc cu 2,5—1,5 puncte, patru partide fiind întrerupte. Iată rezultatele tehnice înregistrate (jucătoarele române au avut piesele albe): Nicolau — Marcovici 0—1; Polihroniade — Stadler remiză; Baumstark — Nadj 1—0; Jianu — Masniak 1—0. Partidele Perevoznik — Konarkovska, Teodorescu — K. Iovanovici, Reicher — R. Iovanovici și Makai — Jivcovici s-au întrerupt.

ÎN CADRUL UNUI CONCURS ATLETIC DESFĂȘURAT LA KUORTANE (FINLANDA), sportivul finlandez JORMA KINNUNEN a realizat o performanță de valoare **în proba de aruncarea suliței**, pe care a cîștigat-o cu **82,96 m.**

Medaliatul cu aur la Jocurile Olimpice de la Tokio, Pauli Nevala, s-a clasat pe locul doi cu rezultatul de 78,44 m.

viața internațională

CONFERINȚA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR OMULUI

TEHERAN 6. — Corespondentul Agerpres, N. Popovici, transmite: Conferința internațională a drepturilor omului a intrat în ultima săptămînă. Atît în plenul conferinței, cît și în comisii, au continuat dezbaterile pe marginea proiectelor de rezoluție prezentate. Într-una din comisiile de lucru s-a adoptat proiectul de rezoluție prezentat de 20 de state, intitulat „Măsuri pentru asigurarea eliminării rapide și complete a tuturor elementelor de discriminare rasială, în general, și a politicii de apartheid, în special". În rezoluție, apartheidul și alte practici similare sînt considerate drept crime împotriva umanității. Rezoluția condamnă guvernul Republicii Sud-Africane, care continuă să practice politica de apartheid, sfidînd astfel hotărîrile forurilor internaționale și în special deciziile Adunării Generale a O.N.U. Documentul recomandă Consiliului de Securitate să ia măsuri eficace contra acestei țări și, în primul rînd, să-i aplice sancțiuni economice. Totodată, guvernul Marii Britanii este invitat să treacă la acțiuni ferme pentru a pune capăt regimului rasist din Rhodesia. O altă rezoluție adoptată de participanți recomandă luarea de măsuri contra nazismului și intoleranței rasiale, iar alta se referă la abolirea discriminării în domeniul dreptului la muncă. Într-o altă comisie au fost adoptate o rezoluție privind măsuri menite să promoveze drepturile femeii în lumea modernă, precum și un program pe termen lung al O.N.U. în acest sens. În plenara conferinței au fost prezentate diverse puncte de vedere în legătură cu două proiecte de rezoluții la punctul de pe ordinea de zi „Respectul și aplicarea drepturilor omului în teritoriile ocupate".

Luigi Longo la Praga

PRAGA 6 (Agerpres). — După cum anunță agenția C.T.K., luni au început la Praga convorbirile între reprezentanții C.C. al P.C. din Cehoslovacia și Luigi Longo, secretar general al P.C.I., care face o scurtă vizită de prietenie în R. S. Cehoslovacă. Alexander Dubcek, prim-secretar al C.C. al P.C.C., și Jozef Lenart, secretar al C.C., au informat pe oaspetele italian despre situația actuală din Cehoslovacia.

Deschiderea lucrărilor Adunării Mondiale a Sănătății

GENEVA 6. — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: La sediul Palatului Națiunilor s-au deschis luni lucrările celei de-a 21-a Adunări Mondiale a Sănătății. Sesiunea, care va dura trei săptămîni, se va desfășura sub semnul aniversării a două decenii de existență a Organizației Mondiale a Sănătății (O.M.S.). Participă peste 500 de delegați reprezentînd cele 129 de state membre ale O.M.S. și membrii asociați, organizații interguvernamentale, 75 de organizații neguvernamentale, avînd relații oficiale cu O.M.S., precum și reprezentanți ai instituțiilor specializate ale O.N.U. Delegația română este condusă de ministrul sănătății, prof. dr. Aurel Moga.

Deschizînd ședința inaugurală, președintele ad-interim al adunării, dr. T. Soda, a insistat asupra existenței unei flagrante inegalități între diferitele țări ale lumii. El a arătat că în țările în curs de dezvoltare populația suferă de lipsa cronică a alimentelor de bază, a locuințelor, iar sistemele sanitare sînt mult sub nivelul necesităților actuale.

Vorbitorul a subliniat obligația morală a tuturor popoarelor de a se pronunța în favoarea încetării războiului din Vietnam și a pacificării acestei regiuni.

Adunarea consultativă a Consiliului european

STRASBOURG 6 (Agerpres). — La Strasbourg s-a deschis luni sub președinția lui Sean Macentee (Irlanda), decanul de vîrstă, cea de-a 20-a sesiune ordinară a Adunării consultative a Consiliului european. La dezbateri participă reprezentanții celor 18 țări vest-europene membre. În prima ședință au fost aleși președintele actualei sesiuni și cei opt vicepreședinți. Principalele probleme aflate pe ordinea de zi a actualei sesiuni se referă la problema decalajului tehnologic dintre Europa occidentală și S.U.A., situația politică din Grecia, cooperarea dintre țările din estul și vestul Europei. Observatorii prezenți la Strasbourg apreciază că dezbaterile pe marginea situației din Grecia vor fi foarte furtunoase. După cum se știe, la ultima sesiune a adunării, ținută în luna ianuarie, s-a adoptat o rezoluție în care se cerea excluderea Greciei din Consiliul european, dacă guvernul militar din Atena nu va restabili pînă în primăvara anului 1969 un regim parlamentar democratic. Reprezentantul olandez, Van der Stoel, care a făcut recent o călătorie în Grecia, va prezenta joi în fața adunării un raport asupra actualei situații din această țară.

ITALIA ÎN FEBRA CAMPANIEI ELECTORALE

(Urmare din pag. I)

spiritul descentralizării și al atragerii energiilor locale la o administrație publică mai bună și o mai mare operativitate a parlamentului, continuarea programării economice este văzută mai mult prin prisma dirijării investițiilor publice, în cadrul limitelor sale tradiționale, criticate vehement de opoziție.

Necunoscuta verdictului corpului electoral pentru coaliția de centru-stînga în întregul ei duce, totodată, la o anumită precauție și la evidențierea unor caracteristici — reale sau presupuse — menite a „individualiza" fiecare partid al coaliției guvernamentale. Programele acestora cuprind, de la caz la caz, nuanțe, dar care, în realitate, preconizează mai mult metode diferite pentru realizarea unor țeluri foarte asemănătoare. Democrat-creștinii, de pildă, spun, între altele, că o viitoare coaliție de centru-stînga nu poate avea ca lider decît partidul lor, că viitoarea politică a echipei guvernamentale trebuie „să fie o continuare îmbunătățită a actualei linii politice". La Partidul socialist unificat sînt evidente eforturile pentru a sublinia că în actuala coaliție el reprezintă elementul moderator și progresist care contribuie hotărîtor la imprimarea unui curs politic democratic, la afirmarea drepturilor sociale și cetățenești.

Al treilea partid al coaliției, Partidul republican, dată fiind slaba sa reprezentare atît în parlament cît și în guvern, își critică necontenit partenerii în speranța mărturisită că își va putea asigura o reprezentare mai largă în viitor. De altfel, programul său electoral se axează, în politica internă, pe numai două teme: funcționarea instituțiilor publice și politica distribuirii veniturilor în cadrul programării economice.

Partidul Comunist Italian are ca idee centrală a programului său „transformarea societății italiene în direcția socialismului". Aceeași idee se reflectă și în programul P.S.I.U.P. Atît P.C.I. cît și P.S.I.U.P. preconizează schimbarea esenței relațiilor dintre clasa muncitoare și marile monopoluri, democratizarea profundă a vieții publice și a administrației de stat (de la parlament pînă la administrația comunală), asigurarea în fapt a drepturilor democratice cetățenești, prezența și participarea oamenilor muncii la reglementarea marilor probleme ale țării, creșterea substanțială a nivelului de trai. Dezvoltarea economică a țării este văzută în perspectiva îngrădirii puterii monopolurilor și lansării întreprinderilor cu capital public în sectoarele vitale ale economiei naționale, repartizarea venitului național în folosul celor care îl creează, dirijarea investițiilor spre sectoarele și regiunile rămase în urmă, asigurarea dreptului la muncă și oprirea „hemoragiei emigrărilor", eliminarea șomajului, precum și alte măsuri cu caracter social. Democratizarea învățămîntului și reforma impozitelor, a codului familiei, o politică de atragere a tineretului la rezolvarea problemelor sale și ale țării sînt alte elemente ale unui program electoral deosebit de cuprinzător, pe care Partidul Comunist Italian îl supune judecății alegătorilor. La rîndul său, P.S.I.U.P., care se prezintă pentru prima oară la alegerile politice generale, oferă corpului electoral un program axat, în principal, pe dezvoltarea democratică a țării. Pentru a se crea condițiile aplicării unor astfel de programe, P.C.I. și P.S.I.U.P. preconizează înfrîngerea în alegeri a partidelor coaliției guvernamentale în ansamblul lor și, îndeosebi, a democrat-creștinilor, crearea unei largi unități de stînga a tuturor forțelor democratice, laice și catolice.

„Continuare sau schimbare?" — iată cele două alternative care se prezintă alegătorilor în problemele politicii interne italiene.

TEMPERAMENTUL

(Urmare din pag. I)

Nu același lucru îl putem spune despre suprastructura intelectuală, culturală, despre aptitudini și caractere. Uneori, pe parcursul vieții, evoluția acestora este deosebit de accelerată, capătă un anumit sens și în genere este imprevizibilă. Același prieten din adolescență, la care recunoaștem aproximativ aceeași doză de energie psihică și același ritm personal, va putea să ne surprindă după zeci de ani prin faptul că s-a înarmat cu forțe creatoare remarcabile sau că stagnează, că a devenit un om de o delicatețe sufletească deosebită sau a evoluat către niște formule reprobabile de existență. Concluzia este destul de clară: **valoarea omului nu depinde decît în mică măsură de temperament, fiind influențată hotărîtor de alți factori, cu importanță realmente esențială.** Căci pe aceeași bază temperamentală se poate dezvolta un om cu o gîndire profundă, caracterizat printr-o puternică structură morală sau unul apatic, incapabil de gîndire pătrunzătoare, caracterizat prin indiferentism, prin cinism.

Și atunci? Ne poate lăsa indiferenți, „problema" temperamentului? Nu, dar esența constă în a răspunde cu sinceritate la întrebările: **ce se întîmplă cu propriile resurse temperamentale, în ce fel sînt convertite în valori? În ce direcție sînt ele canalizate? Sînt puse oare în slujba unor mecanisme superioare de gîndire, de creație?**

Există energie eruptivă ce se poate exprima prin agresiune, prin tendința spre conflicte, spre scandaluri, spre o conduită irațională și perturbantă. Aici virtualitățile temperamentului nu s-au „rentabilizat" pe plan uman, etic. S-ar putea spune că, în asemenea cazuri, temperamentul își face de cap, se manifestă sub formă brută, primitiv, demonic. Știm însă foarte bine că aceeași energie eruptivă poate să fie investită într-o activitate creatoare, poate să evolueze în direcția marilor înfăptuiri, să fie pusă în slujba unor atitudini nobile, umaniste, și care, neîndoielnic, se situează la alt nivel social-cultural. **Temperamentul devine demn de admirat, ca o impresionantă vibrație a personalității omenești, atunci cînd este filtrat prin atitudini superioare, cînd devine motorul unor zămisliri valoroase.** Din păcate, nu în această ipostază se invocă, de obicei, temperamentul...

Opinia unora — că toate manifestările de conduită sînt dictate în chip fatal de temperament — duce la situații echivoce **pe planul relațiilor sociale.** Cineva se consideră, de exemplu, un temperament vulcanic, dominat de un anumit dezechilibru emoțional. Și, împăcîndu-se cu sine, cu propriul temperament, acționează ca atare, se manifestă în chip vulcanic-brutal și tumultuos-jignitor în familie, în viața publică, pe stradă, în colectivul de muncă. Nu se supraveghează în suficientă măsură și dacă, dragă-doamne, mai ocupă și o funcție de șef, atitudinea lui poate genera o atmosferă de tensiune nervoasă și timorare, de „lucru sub presiune", o atmosferă viciată psihic și improprie pentru o bună organizare a muncii. În această situație nestăpînirea de sine, violența, atitudinile grosolane sînt în oarecare măsură cultivate, devin un etalon sui-generis pentru a măsura „energia" și „ataşamentul" celorlalți. Cu alte cuvinte, dincolo și peste dinamica temperamentală se hrănește un nărav.

Există persoane care, avînd un temperament slab, se adaptează mai greu la unele relații sociale și își pierd frecvent rezistența emoțională. Nu este însă obligatoriu ca insuficiențele de energie nervoasă să se manifeste prin depresiune, indolență, timorare. Cineva spunea că nimeni nu se naște „bleg", ci devine. Dacă persoana în cauză nu încearcă să-și compenseze aceste dezavantaje temperamentale, să găsească o formulă eficientă de adaptare la relațiile sociale, la raportul cu cei care sînt sau par a fi mai duri, atunci ea poate ajunge să se complacă într-o sensibilitate maladivă. Ofensările, închiderile în sine, scenele de disperare și de abandon, crispările tăcute și pline de tensiune ajung să terorizeze pe cei din jur, care sînt de regulă considerați de către ultrasensibili ca fiind total insensibili. Întîlnești adeseori și situații cînd cei din jur, terorizați de către oameni cu o fire astenică și maladivă, acceptă din partea acestora soluții iraționale, capitulează, consimțind să fie conduși într-un mod indirect de acești oameni slabi și, totuși, dominatori.

Este adevărat că **în raporturile cu semenii noștri trebuie să ținem seama și de particularitățile lor temperamentale, că într-o anumită măsură legile nescrise ale convețuirii sociale ne solicită să-i înțelegem și sub acest unghi de vedere.** Nu are rost să reproșăm cuiva că este prea energic sau manifestă o energie prea redusă, să acuzăm mobilitatea unor persoane sau lentoarea altora. Sînt lucruri care în **ordinea psihologică,** nu sînt susceptibile de o calificare cu plus sau minus. Totuși, așa cum n-am să pot explica o infracțiune prin considerente... temperamentale, tot așa nu voi motiva jignirile, baterea cu pumnul în masă și împroșcarea cu invective, prin simpla constatare că „de, așa îi este temperamentul, n-ai ce-i face!". Ar fi absurd, temperamentul nu obligă la așa ceva; în cazul arătat, diagnosticul este unul singur: caracterul negativ și slab care nu a fost în stare să-și subjuge energia brută, temperamentală!

Mulți din cei care abuzează de explicarea conduitei exclusiv prin datele temperamentale au o imagine inexactă, denaturată a noțiunii. În realitate, **temperamentul reprezintă o energie** mai mare sau mai mică, **o particularitate dinamică ce implică variate viteze de reacție, diferite gradații ale puterii de inhibiție,** fiind caracteristica cea mai generică a afectivității. Dar temperamentul nu conține în sine însuși un sens. El este, dacă vreți, o energie nespecifică. Această energie nespecifică (să zicem de felul curentului electric sau al unei căderi de apă) poate să fie angajată și dirijată într-un mecanism de mare productivitate sau poate fi folosită pentru a provoca un incendiu pustiitor, pentru a inunda așezări omenești. Unii din cei care își reduc continuu întreaga complexitate comportamentală la diapazonul temperamentului nu-și dau seama că, de fapt, dau implicit o declarație de faliment în ceea ce privește propria orientare morală și emoțională.

Temperamentul este uman, întrucît el este al omului, al personalității capabile de autoconducere, al celui ce dispune de o înaltă conștiință morală, de simțul omeniei, al celui care știe să transforme energiile proprii și resursele lumii în **valoare** și să se convertească pe sine însuși într-o **autentică valoare.**

viața internațională

Înaintea convorbirilor oficiale între R. D. Vietnam și S.U.A.

PARIS 6 (Agerpres). — Hervé Alphand, secretar general în Ministerul Afacerilor Externe al Franței, a primit succesiv luni dimineața pe Mai Van Bo, reprezentantul general al R. D. Vietnam la Paris, și pe Woodruff Wallner, însărcinatul cu afaceri al S.U.A. în Franța, cărora le-a prezentat propuneri privind modalitățile de organizare a contactelor preliminare în vederea încetării bombardamentelor americane asupra R. D. Vietnam. S-a stabilit ca aceste contacte să se desfășoare în incinta centrului conferințelor internaționale, clădire care aparține Ministerului Afacerilor Externe și a servit în trecut drept sediu al UNESCO.

★

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Președintele Johnson a primit luni la Casa Albă pe Averell Harriman și pe Cyrus Vance, care vor reprezenta S.U.A. la convorbirile preliminare cu reprezentanții R.D. Vietnam ce vor avea loc la sfîrșitul săptămînii la Paris. Au fost de față colaboratori apropiați ai șefului executivului american, între care ministrul apărării, Clark Clifford, și secretarul de stat, Dean Rusk.

F. N. E. SPRIJINĂ ÎNTRUTOTUL POZIȚIA GUVERNULUI R. D. VIETNAM

HANOI 6 (Agerpres). — Agenția de presă „Eliberarea" a transmis la 6 mai un comentariu în care se exprimă sprijinul total al F.N.E. față de poziția guvernului R.D. Vietnam, exprimată în recenta Declarație a Ministerului Afacerilor Externe referitoare la locul și data convorbirilor oficiale între R.D.V. și S.U.A.

După ce condamnă acțiunile Washingtonului pentru intensificarea războiului de agresiune în Vietnamul de sud, comentariul apreciază că Declarația M.A.E. al R.D. Vietnam exprimă poziția justă și bunăvoința guvernului R.D. Vietnam, dragostea de pace a poporului vietnamez, hotărîrea sa fermă de a lupta pentru independență și libertate.

Poziția de susținere a cauzei juste și atitudinea de bunăvoință a guvernului R.D. Vietnam sporesc încrederea și entuziasmul forțelor armate și entuziasmul populației vietnameze, hotărîte să realizeze reunificarea pașnică a țării.

Bombardamente asupra regiunilor de coastă ale R.D. Vietnam

HANOI 6 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că la 4 mai avioane americane au bombardat în mai multe raiduri aeriene numeroase localități de pe coasta R.D. Vietnam. Avioanele americane au lansat în cîteva reprize 140 de bombe asupra orașului Binh din provincia Nghe An și asupra unui cimitir situat între districtele Vinh și Nam Dan. În aceeași zi, avioanele americane au bombardat și mitraliat aproximativ 20 de localități din provincia Ha Tinh, precum și capitala de provincie Dong Hoi. Raidurile aeriene deasupra localităților din Quang Binh și Vinh Linh, precizează agenția, au fost efectuate în special în cursul nopții. Totodată agenția V.N.A. anunță că în ziua de 5 mai deasupra provinciei Kunag Binh din R.D. Vietnam au fost doborîte trei avioane americane.

GENEVA

Sesiunea Consiliului pentru comerț și dezvoltare

GENEVA 6 (Agerpres). — Luni s-a deschis la Geneva cea de-a șasea sesiune a Consiliului pentru comerț și dezvoltare, organ permanent al Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare. La dezbateri iau parte reprezentanți și observatori din peste 40 de țări. În cadrul unei cuvîntări rostite cu prilejul începerii dezbaterilor, ambasadorul F. R. Jolles (Elveția) și-a exprimat „deceptia" în legătură cu faptul că la recenta conferință U.N.C.T.A.D. de la New Delhi nu s-a putut ajunge la „rezultate concrete" în ce privește realizarea „unui progres real al cooperării internaționale în sprijinul dezvoltării țărilor rămase în urmă din punct de vedere economic". După intervenția lui Jolles, consiliul a ales în funcția de președinte al actualei sesiuni pe Jaroslav Rohout (Cehoslovacia).

PREȘEDINTELE FRANȚEI A PRIMIT PE AMBASADORUL ROMÂNIEI

PARIS 6 — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite : Generalul de Gaulle, președintele Republicii Franceze, a primit în audiență la Palatul Elysée, în după-amiaza zilei de 6 mai, pe Constantin Flitan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România la Paris.

În cursul întrevederii au fost abordate probleme privind apropiata vizită a președintelui Franței în România.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă cordialitate.

ÎN COMITETUL POLITIC AL O. N. U.

Discutarea proiectului tratatului de neproliferare

NEW YORK 6. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite : În cadrul lucrărilor celei de-a 22-a sesiuni reluate a Adunării Generale a O.N.U., au continuat, luni, dezbaterile din Comitetul Politic pe marginea proiectului tratatului de neproliferare.

În intervenția sa, ministrul de externe al Irlandei, Frank Aiken, s-a pronunțat pentru „aprobarea și ratificarea acestui tratat", deși, a spus el, „nu este surprinzător că unele clauze nu sînt pe deplin satisfăcătoare pentru toate statele membre" și că este firesc ca unele delegații să condiționeze sprijinirea tratatului de includerea unor amendamente.

Reprezentantul permanent al Etiopiei, E. Makonnen, a subliniat în intervenția sa că, sprijinind necesitatea încheierii urgente a tratatului de neproliferare a armelor nucleare, reprezentanții Etiopiei în Comitetul celor 18 au venit cu „propuneri constructive asupra căilor și mijloacelor care să facă tratatul mai eficient și corespunzător nevoilor comunității internaționale atît din punct de vedere politic cît și al dezvoltării tehnologice și economice". În mod ideal, a continuat el, tratatul de neproliferare ar trebui să aibă ca scop oprirea tuturor formelor de proliferare a armei nucleare. Într-un sens, a spus delegatul etiopian, „tratatul poate fi calificat ca un tratat de neproliferare al statelor nucleare și nu a armelor nucleare". Nu doresc să minimalizez prin aceasta importanța prezentului tratat, care devine neîndoielnică chiar dacă este privită ca un aranjament parțial menit să înlăture unele greutăți din calea unui progres treptat în direcția obiectivului final al dezarmării generale și complete, și îndeosebi al dezarmării nucleare, a spus reprezentantul Etiopiei.

Amintind că delegația sa s-a alăturat grupului de coautori ai proiectului de rezoluție prin care se recomanda aprobarea tratatului, reprezentantul permanent al Olandei, H. Eschauzier, a spus : „Sîntem conștienți de imperfecțiunile tratatului și am fi preferat în unele cazuri alte formulări în prezentul text. Totuși, după părerea noastră, aceste obiecții nu sînt de natură să împiedice aprobarea finală a tratatului".

Reprezentantul Norvegiei, Hambro, și-a exprimat, de asemenea, „sprijinul deplin" față de proiectul de tratat, subliniind totodată că delegația sa „recunoaște necesitatea luării de noi măsuri în vederea dezarmării nucleare". Vorbitorul a adresat „apelul de a se explora orice posibilitate pentru stăvilirea cursei înarmărilor nucleare". „Comitetul celor 18 — a declarat el — trebuie să ia în dezbatere, cu absolută prioritate, problema interzicerii totale a experiențelor nucleare".

Alegerile pentru desemnarea deputaților viitoarei Adunări Constituante din Sudan sînt în aceste zile în plină desfășurare. **În fotografie:** aspect de la un centru de votare

S. U. A. A doua etapă a „marșului sărăcilor"

NEW YORK 6 (Agerpres). — În localitatea Marks din statul Mississippi, aproximativ 2 000 de negri fac ultimele pregătiri înainte de a porni, marți, spre Washington, a doua etapă a „marșului sărăcilor" care a început săptămîna trecută la Memphis. În același timp, din orașul Edwards (Mississippi) alte grupuri de cetățeni reprezentînd „caravana sudică" a acestui marș au pornit luni spre capitala S.U.A.

Între 12 și 19 mai grupuri de demonstranți alcătuite din negri, albi, indieni, mexicani și portoricani care trăiesc pe teritoriul S.U.A. urmează să sosească la Washington din numeroase regiuni ale țării pentru a exprima protestul lor față de nerespectarea drepturilor civile și, în special, împotriva discriminării economice la care este supusă o parte însemnată a poporului american. În fruntea participanților la „marșul sărăcilor spre Washington" se află Ralph David Abernathy, care a luat locul pastorului Martin Luther King, asasinat luna trecută în orașul Memphis.

Prima întîlnire între reprezentanții Nigeriei și Biafrei

LONDRA 6 (Agerpres). — Reprezentanții guvernului federal al Nigeriei și cei ai Biafrei s-au întîlnit luni după-amiază pentru prima dată „undeva în particular" în capitala Marii Britanii, au anunțat surse autorizate britanice.

Inițial, convorbirile preliminare în vederea stabilirii locului și datei unor tratative menite să pună capăt războiului civil din Nigeria urmau să se deschidă duminică la Marlborough House, sediul Secretariatului general al Commonwealthului.

Delegația biafreză, condusă de Louis M'Banefo, a ridicat o serie de obiecțiuni împotriva alegerii acestei clădiri oficiale pentru convorbiri. În cele din urmă, reprezentanții celor două delegații s-au întîlnit la 5 mai separat cu secretarul general al Commonwealthului, Arnold Smith.

Surse informate din Londra relevă că cele două delegații au păreri cu totul diferite în ce privește alegerea locului unde vor fi angajate adevăratele negocieri.

Vizita delegației C. C. al P. C. R. în Tunisia

TUNIS 6 — De la corespondentul Agerpres, C. Benga : Delegația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, condusă de tovarășul Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Economic, care face o vizită în Tunisia la invitația Partidului Socialist Desturian, a participat sîmbătă la festivitățile de la Tunis prilejuite de încheierea „Săptămînii cooperației".

În aceeași zi, Mohamed Sayah, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Socialist Desturian, directorul partidului, a oferit un dineu în onoarea delegației P.C.R.

Duminică, delegația a participat la o tradițională serbare populară, care a avut loc la El-Haouaria, în regiunea Cap Bon. În seara aceleiași zile, Habib Burghiba jr., membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Socialist Desturian, secretar general adjunct al partidului, secretar de stat pentru afacerile externe al Republicii Tunisiene, a oferit un dineu în cinstea delegației române. La dineu a participat, de asemenea, Nicolae Sipoș, ambasadorul Republicii Socialiste România la Tunis. Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri în legătură cu activitatea celor două partide și cu privire la unele probleme ale situației internaționale actuale. Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Dezbaterile din Consiliul de Securitate

NEW YORK 6 (Agerpres). — Luni, în Consiliul de Securitate au continuat dezbaterile asupra plîngerii Iordaniei privind situația din Ierusalim. Reprezentantul Uniunii Sovietice, Iakov Malik, a declarat că o condiție primordială a reglementării politice a situației din Orientul Apropiat constă în retragerea imediată a trupelor israeliene din teritoriile arabe ocupate.

Reprezentantul Pakistanului, Agha Shahi, a arătat că Consiliul de Securitate trebuie să ceară Israelului să anuleze toate măsurile luate în ce privește statutul Ierusalimului.

În virtutea dreptului la replică, în încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul reprezentantul Israelului, Yosef Tekoah.

Următoarea ședință a Consiliului de Securitate a fost stabilită pentru marți seara.

Criza guvernamentală din Belgia

EȘECUL MISIUNII LUI COLLARD

BRUXELLES 6 (Agerpres). — Leo Collard, președintele partidului socialist, însărcinat în urmă cu două săptămîni de regele Baudouin cu formarea unui nou guvern belgian, a declarat luni la amiază că misiunea sa a eșuat. Collard n-a putut ralia la punctele sale de vedere pe conducătorii social-creștini cu care spera să alcătuiască noua coaliție guvernamentală. Așadar, Belgia se găsește din nou în situația de acum trei luni cînd a fost declanșată criza guvernamentală fără ca perspectivele rezolvării acestei crize să se poată întrevedea.

agențiile de presă transmit:

La Paris s-a anunțat oficial încetarea urmăririi judiciare a secretarului general al Partidului Comunist din Reunion, Paul Verges, și anularea acuzațiilor ce i-au fost aduse. Paul Verges a fost învinuit de a fi publicat în 1959 și 1963 articole în care se pronunța pentru acordarea autonomiei naționale Insulei Reunion. Știrea cu privire la încetarea urmăririi judiciare a lui Paul Verges a provocat satisfacție în cercurile democratice din Franța.

În statul Indiana au loc azi alegeri preliminare scrutinului prezidențial din luna noiembrie. Pe lista Partidului democrat se înfruntă trei candidați : Robert Kennedy, senatorul Eugene McCarthy și guvernatorul acestui stat, Roger Branigin, considerat drept un „adversar de temut". Ultimele sondaje întreprinse în rîndurile alegătorilor din Indiana îl prezintă favorit pe senatorul Kennedy.

O nouă organizație de tineret a luat ființă la Essen (R.F.G.), cu prilejul aniversării a 150 de ani de la nașterea lui Karl Marx. Organizația, denumită „Tineretul muncitor german socialist", a lansat un apel tuturor tinerilor muncitori, funcționari, elevi și studenți să intensifice lupta pentru drepturile lor. Noua organizație își propune să militeze pentru victoria ideilor marxism-leninismului.

O delegație siriană, condusă de șeful statului, Noureddin El-Atassi, a sosit luni la Cairo, unde, timp de trei zile, va avea convorbiri oficiale cu președintele Nasser. În cadrul convorbirilor, care se înscriu în contextul actualelor consultări arabe legate de ultimele evenimente din Orientul Apropiat, relatează ziarul „Al Ahram", vor fi examinate „probleme de natură politică, militară și economică".

În sala Werner Seenbinder din Berlin se desfășoară cel de-al VII-lea Congres al Federației Sindicatelor Libere Germane. La congres participă peste 2 000 delegați, care reprezintă pe cei 6,8 milioane membri ai sindicatelor din R.D.G., 1 000 de oaspeți, precum și 53 delegații sindicale din 49 de țări, delegații a patru organizații sindicale internaționale. Din partea Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, la congres participă o delegație condusă de Gheorghe Petrescu, secretar al Consiliului Central al U.G.S.R.

La Cairo a avut loc o reuniune a Consiliului de Miniștri, sub președinția lui Gamal Abdel Nasser, pentru a examina modalitățile de înfăptuire a programului politic al țării aprobat prin referendumul din 2 mai.

În marea sală „Studenski Țentar" din Zagreb a avut loc luni seara o gală a filmului românesc. Cu acest prilej a rulat filmul „Dacii", care s-a bucurat de succes. Au participat Iacov Blajevici, președintele Skupștinei R.S. Croația, și alte persoane oficiale.

O nouă operație de transplantare a inimii a fost efectuată duminică noaptea, la spitalul Saint Luke din Houston (Texas). Pacientul este James Gordon Cobb, din Alexandria (Louisiana), reprezentantul unei firme comerciale, iar donatorul, un tînăr de 15 ani, William Joseph Brannon, care și-a pierdut viața într-un accident de motocicletă. Operația a fost făcută de o echipă de medici condusă de profesorul Denton Colley, care înainte cu mai puțin de 72 de ore a grefat o altă inimă lui Everett Claire Thomas. Starea ambilor pacienți este bună.

Pe de altă parte, un buletin medical publicat la spitalul Palo Alto din Stanford (California) arată că Joseph Rizor, căruia i s-a grefat zilele trecute o inimă, a încetat din viață duminică noaptea. Moartea a fost provocată de insuficiența oxigenului necesar noii sale inimi (din cauza proastei funcționări a plămînilor, singele primea numai 10 la sută din cantitatea normală de oxigen). În urma acestui deces, din cele unsprezece persoane cărora li s-au efectuat pînă acum operații cardiace se găsesc în viață numai patru : dr. Philip Blaiberg (operat la 2 ianuarie 1968 de profesorul Chris Barnard), Everett Claire Thomas și Frederick West (operați la 3 mai), James Cobb (operat la 6 mai).

ÎN VIETNAMUL DE SUD

Forțele patriotice au atacat peste 100 de poziții ale inamicului

CORESPONDENȚA DE LA ADRIAN IONESCU

În dimineața zilei de duminică, forțele patriotice sud-vietnameze au declanșat pe întreg cuprinsul Vietnamului de sud puternice atacuri împotriva pozițiilor ocupate de trupele saigoneze și americane. Din nou Saigonul și orașul Hue, reședințe provinciale, ca și o serie de baze militare americane au devenit teatrul unor operațiuni lansate concomitent de patrioții sud-vietnamezi. În cursul zilei de luni cele mai violente ciocniri s-au înregistrat în jurul Saigonului. Forțele patriotice din această zonă au supus unor atacuri puternice cu mortiere aeroportul Tan Son Nhut, avariindu-i o bună parte a instalațiilor. Potrivit informațiilor, baza americană a fost închisă. Imense coloane de fum negru se ridică spre cer. La 600 de metri de această bază au avut loc lupte deosebit de sîngeroase în cursul cărora a fost ucis comandantul bazei Tan Son Nhut, colonelul Kim Cuong, apreciat de autoritățile de la Saigon ca fiind unul dintre cei mai capabili ofițeri de aviație sud-vietnamezi, și prieten personal al vicepreședintelui Ky.

Unități ale F.N.E. au lansat atacuri asupra a două poduri care leagă Saigonul de suburbiile sale din nord-est. La lupte iau parte bombardiere sud-vietnameze, unități de elicoptere și artilerie americană. În cursul nopții de luni au fost angajate lupte la numai 2 kilometri de palatul „prezidențial".

O stradă din Saigon după luptele din ultimele zile
(Telefoto **A.P.-Agerpres**)

Noul val de atacuri declanșate de forțele patriotice continuă cu intensitate și în alte regiuni ale Vietnamului de sud. Lupte îndîrjite au avut loc în apropiere de orașul Kontum, lîngă fosta capitală imperială Hue, în delta Mekongului.

Pe întreg teritoriul Vietnamului de sud, forțele F.N.E. au atacat peste 100 de puncte. În legătură cu noile acțiuni ofensive ale forțelor patriotice se relevă că F.N.E. nu putea să rămînă inactiv față de intensificarea de către forțele americane a războiului de agresiune, realitate confirmată de marile operațiuni militare întreprinse în ultimele săptămîni de intervenționiști, una dintre ele, „Certain Victory", antrenînd un efectiv de 50 000 de oameni pe o rază de acțiune ce cuprindea 11 provincii. Ofensiva din ultimele zile este totodată și un răspuns la încercările americane de a recupera o parte din regiunile rurale pierdute aproape în întregime, de a reface cu ajutorul forței administrația saigoneză, lichidată și înlocuită de patrioți prin organe ale puterii populare.

IRAK

PRELUNGIREA REGIMULUI PROVIZORIU

BAGDAD 6 (Agerpres). — Într-un discurs radiotelevizat, ministrul culturii și orientării naționale al Irakului, dr. Malek Douhan al-Hassan, a anunțat că prerogativele de putere ale șefului statului și guvernului vor fi prelungite cu încă doi ani, în lipsa unui parlament format prin alegeri generale. Constituția provizorie a Irakului a fost stabilită la 3 mai 1964 pe o perioadă de trei ani. În mai 1967 s-a luat hotărîrea ca regimul extraparlamentar să fie prelungit pe o perioadă de încă un an. De cîteva săptămîni se desfășoară la Bagdad importante tratative între conducătorii militari și reprezentanții principalelor grupări politice din țară pentru găsirea unei soluții în vederea stabilirii în țară a unui regim constituțional. Un grup de ofițeri, printre care trei foști prim-miniștri, au înmînat președintelui Abdel Rahman Aref o propunere prin care se cere prelungirea regimului provizoriu pe o perioadă de doi ani și numirea unui consiliu legislativ format din 50 de persoane care să preia atribuțiile Consiliului de Miniștri în elaborarea legilor. Se propune, de asemenea, formarea unui cabinet de coaliție care să înlocuiască actualul guvern al primului ministru Taher Yehia. Prelungirea pe un termen de doi ani a actualului regim are drept scop pregătirea alegerilor generale în întreaga țară.

Aspect din timpul „săptămînilor românești" organizate la unul din restaurantele de pe aeroportul internațional Orly din Paris

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul poligrafic Casa Scînteii